

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

DIN
PAR

V DOBRNI NE BO TEDNA KULTURNIH PRIREDITEV DENARJA NI

Po štirih letih turistično kulturnih prireditev v Dobrni, ko so se na začetku glavne turistične sezone v tem zdraviliškem kraju zbirale številne amaterske skupine, da bi razvedrile tamkajšnje občinstvo in hkrati položile obračun svojega dela, letos že skoraj tradicionalnih dobrnskih iger ne bo. Čeprav so pripravili zanimiv spored prireditev — revijo odraslih pevskih zborov, koncert pevskega zbora Ivan Cankar, gostovanja amaterskih dramskih skupin — so se prireditelji v zadnjem trenutku odločili, da odpovečo organizacijo tedna kulturnih prireditev. Spet se je namreč zataknilo pri denarju.

Financiranje dobrnskega tedna naj bi prevzela občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij Celje in turistično društvo v Dobrni, del stroškov sodelujočih pa naj bi krili sivi sosednjih občin, iz katerih naj bi se srečanja pevskih zborov udeležilo več predstavnikov. Prejšnji teden pa so ugotovili, da turističnemu društvu ni uspelo zbrati potrebnih štiristo tisoč starih dinarjev. Dejali so, da bi denar morali dobiti iz občinskega sklada, tam pa so nam pojasnili, da je turističnemu društvu Dobrna namenjenih za osnovno dejavnost že pet oziroma šest milijonov dinarjev in da bi iz teh sredstev že lahko namenili delež, potreben za organizacijo turističnega tedna. V društvu so seveda menili drugače in tako ne bo ne denarja ne tedna kulturnih prireditev. Zakaj, nikakor ne moremo verjeti, da bi prireditelji organizirali septembra, kot obljubljajo, če že zdaj, na višku sezone, niso mogli zbrati potrebnega denarja in se znebiti strahu, da bi izvajalci nastopali pred prazno dvorano. Zdravilišče ima namreč za skoraj dve tretjini manj gostov kot lansko leto, tretji-

no manj pa so jih zabeležili tudi v turističnem društvu.

Gre torej za ponoven dokaz popolne neprizadetosti do amaterskega kulturnega udejstvovanja, kajti tudi obe utemeljitvi ne moreta prepričati. V skrajnem primeru bi denar verjetno lahko našli pri ostalih svetih Svobod in prosvetnih društev ali pa pri občinskih skupščinah, ki so za proslave svojih občinskih praznikov namenile veliko denarja, medtem ko do kulturno prosvetnih društev ne kažejo prevelikega razumevanja. Tako je občinski svet v laški občini lahko nekaterim društvom dodelil le po 36 tisoč dinarjev letne dotacije, občinska skupščina pa je za gostovanje Slovenskega okteta namenila 350 tisoč dinarjev. Čeprav ne gre odrekati visoke kvalitete in nespornega užitka ob poslušanju pesmi tega kvalitetnega pevskega ansambla, pa primer vendarle ilustrira težak položaj kulturno pršvetnih skupin.

PROBLEMI ZAPOSLOVANJA

Minuli torek je občinski sindikalni svet v Žalcu sklical plenem, na katerem so razpravljali o problemih zaposlovanja delavcev na področju občine. Občinski svet je pri tem vodila misel, da kljub temu, da se je število nezaposlenih v občini občutno zmanjšalo, v nekaterih delovnih organizacijah še vedno ne skrbe za strokovnost zaposlenih, ne zaposlujejo študentov, ki so letos končali študij in ko iščejo notranje rezerve, odpuščajo zaposlene. Več o tem v prihodnji številki.

PRIHODNJE LETO BO PRAZNOVANJE V BRASLOVČAH NAGRADE OBČINE ŽALEC

Na zadnji seji obeh zborov žalske občinske skupščine so, odborniki med drugim razpravljali tudi o problemih prosvete, kulture in telesne vzgoje, o odloku za premijo pridelovalcem mleka, o odloku o javnem redu in miru ter o komunalni ureditvi in predlogih za podelitev nagrad za letošnje leto.

Po dveh letih razprav o prelojanju otrok z osnovne šole Tabor na osnovno šolo Vranskem.

Toča v Savinjski dolini

Pretekli petek je zajelo spodnjo Savinjsko dolino močno neurje s točo. Toča, ki je bila debela kot oreh, je močno prizadela Gomilsko, del Grajske vasi, Zakl, Trnavo, del Sentruperta, Orlovo vas, Polče, Topovlje, Kamenče, Glinje, Parižlje, zgornji del Polzele, Breg, Ločico in del Založ. Toča je poškodovala okoli 180 ha hmeljišč, last okoli 240 kmetov kooperantov. Skode je bilo več tudi na ostalih poljedelskih kulturah in sadovnjakih. Zaradi tega je potrebno dodatno škropljenje hmeljišč in sadovnjakov, kar pomeni nov dodatni izdatek.

POTUJOČA RAZSTAVA

Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije in republiški odbor zveze združenj borcev NOV bosta v tem mesecu priredila potujočo razstavo, ki bo prikazala našo narodno-osvobodilno vojno in razvoj Jugoslovanske ljudske armade po vojni. Razstava obsega 320 fotografij, ki doslej še niso bile objavljene, priredili pa jo bodo med drugim v Laškem, Velenju, Vranskem, Mozirju, Slovenskih Konjicah, Smarju in drugih krajih. Razstava je posvečena praznovanju 25-letnice naše ljudske revolucije.

Fotografije bodo prikazale razvoj posameznih krajev kakor udeležbo Armade v izgradnji domovine in pomoč v elementarnih nesrečah: Skopje, poplave v Zagrebu, Vojvodini itd. Razstavo si bodo lahko tako skupine obiskovalcev kot posamezniki ogledali brezplačno. Pričakovati je, da bodo družbenopolitične organizacije in občani izkoristili redko priložnost in obiskali razstavo, ki bo odprta tako rekoč ves dan, v čem večjem številu. Namen te razstave je prav v tem, da bi se поблиže seznanili z našo bližnjo preteklostjo, zlasti še v tistih krajih, kjer prebivalci nimajo možnosti dostopa do takšnega gradiva. Pri zbiranju gradiva in organizaciji razstave so sodelovali znani armadni fotoreporterji in udeleženci NOV.

S. P.

ske so odborniki z večino glasov sprejeli sklep, da se bodo učenci višjih razredov osnovne šole na Taboru v prihodnjem šolskem letu šolali na Vranskem.

Letošnje nagrade občine Žalec so dobili TVD Braslov-

če in mladinski aktiv iz Griž, kot najzaslužnejši občan pa IVAN ČOKL, predsednik krajevne skupnosti v Libojah.

Na svečani seji občinske skupščine, ki bo 10. julija v Libojah, bodo nagrajencem

izročili nagrade v znesku po 100 tisoč S-din.

Ob koncu so odborniki sprejeli tudi predlog, da bo prihodnje leto občinski praznik v Braslovčah. Poleg tega so podelili tudi domicil Slandrovi brigadi.

CETUDI SO ZBRANI OPAZOVALCI PRICA KOVALI, JE VNDARLE VSE PRESUNILO, KO JE ZATULILA SIRENA V KERAMIČNI LIBOJE. PRVI SO PRITEKLI DOMACI GASILCI, TAKOJ ZA NJIMI JE PRIPELJAL PRVI GASILSKI AVTOMOBIL IZ ŽALCA. KASNEJE SO PRIPELJALI SE TRIJE GASILSKI AVTOMOBILI. NAPELJALI SO CEVI, ZABRNELE SO MOTORKE IN ZACELI SO GASITI »POŽAR«. MEDTEM KO SO S SPECIALNIM PLINOM DEMONSTRIRALI GAŠENJE LAHKO VNUTLJIVIH TEKOCIN, SO OBICAJNI POŽAR GASILI NAPREJ Z VODO IZ CISTERNE, KO PA JE ZMANJKALO TE, SO BILE ŽE NAPELJANE CEVI IZ HIDRANTOV. ČE NE ŠTEJEMO MALENKOSTNIH NEZGOD S CEVMI (KI SO PAC NEKOLIKO STAREJSE), JE VSA VERIZNA VAJA GASILCEV UPELA, KAR SO OB ZAKLJUČKU VAJE TUDI PRIZNALI, CETUDI SO SE NEKATERE EKIPE IZKAZALE NEKOLIKO BOLJE KOT DRUGE. PO GASILSKI VAJI SO PRIZADEVNE GASILCE POGOSTILA TOVARNISKA DEKLETA S KONJAKOM, NATO PA SO NADALJEVALI GAŠENJE NA GASILSKI ZABAVI.

KRAJEVNI PRAZNIK STRMCA

Dan borca — 4. julij — sovpada v krajevni praznik Strmca pri Vojniku. Na ta dan obujajo prebivalci sedemnajstih vasi tega kraja spomine na pogumen in uspešen napad Tomšičeve brigade na sedež

nemškega županstva v svoji vasi, saj je vnesel tolikšen strah tujim vsiljencem, da je nemški župan pobegnil v Vojnik. Od tega dne dalje je bil sedež občine tudi za Strmec v Vojniku. Toda ne samo to. Nihče od nemških uslužbenec ni več upal prenočevati tu in so se na tako osvobojenem ozemlju razživel vaski odbori po vseh vaseh. Vera v bližnjo svobodo je med vsemi prebivalci dobila realne osnove.

ZA DAN BORCA V CELJU

V okviru prireditev, posvečenih praznovanju dneva borca, bodo v nedeljo, 3. t. m. ob 16. uri v Trnovljah odkrili spominsko ploščo padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja s tega področja. Občinsko združenje zveze borcev NOV pa bo organiziralo polaganje vencev na grobnico narodnih herojev na Slandrovem trgu in ob spomeniku na Golovcu, hkrati pa tudi v spominskih prostorih v Starem piskru. Prav tako bodo ob tej priložnosti sprejeli in pogostili matere padlih borcev in partizanske vdove.

Danes po dvaindvajsetih letih se je od takrat mnogo spremenilo v Strmci. Prebivalci žive mnogo lažje kot pred vojno, ko niso mogli dobiti zaposlitve. Doma so pridelali mnogo premalo. Tako je danes že tri četrtine prebivalstva zaposlenega v tovarnah in le četrtina živi od kmetijstva. Prebivalci so ponosni

na svoj kraj. Zato skrbje tudi za zunanji videz svojih vasi.

Krajevna odbora Socialistične zveze in krajevene skupnosti želita ob krajevnem prazniku svojemu marljivemu prebivalstvu, da bi srečno in zadovoljno živeli v svojih lepih vaseh in bi dosegali uspehe tako v osebnem kot družbenem življenju.

V. R.

SLOVESNOST NA PONIKVI

Združenje borcev in družbene organizacije na Ponikvi so obnovile spomenik padlim borcem. V nedeljo pa bodo odkrile v šolski veži spominsko ploščo trem ponkovskim učiteljem, ki so padli kot žrtve fašistične okupacije. Poleg te slovesnosti bodo priredili še razstavo iz NOB ter tehničnih izdelkov pionirjev. Prebivalci se zavedajo, iz česa je zrasla naša svoboda in zato se trudijo, da spomin na naše žrtve ne bi nikoli zbledel.

VREME

OD 30. JUNJA DO 10. JULIJA
Prevladovalo bo lepo vreme, vendar vmes pogoste krajevne nevihte, zlasti okrog 1., 7. in 10. julija.

NESREČA V SAVINJSKIH ALPAH SMRT DVEH PLANINCEV

V nesreči, ki se je pripetila v severni steni Rinke, sta se v nedeljo smrtno ponesrečila 23-letni Drago Geršak in 21-letni Cene Grčar.

Nesreča se je pripetila kakšnih 80 metrov pod vrhom, od koder sta mlada plezalca padla 600 metrov v globino. Njuni trupli so gorski reševalci prenesli naslednjega dne do kočje na Okrešlju. Smrt mladih planincev je prebržko odjeknila med celjskimi alpinisti. Po njihovem mnenju se je nesreča pripetila zaradi neprevidnosti, saj je Režkova smer, ki sodi v peto težavnostno stopnjo, zahtevna, česar Geršak in Grčar najbrž nista upoštevali. V trenutku, ko se je pripetila nesreča, sta bila plezalca v steni naveden kakšnih 40 metrov, vmes pa nista imela zabitih klinov. Tako drugi plezalec v navezi ni imel moči, da bi bil zadržal padec svojega tovariša, zaradi česar sta oba zgrmela v globino in bila takoj mrtva.

O nesreči je povedal nekaj podrobnosti očevidec in vodja osemčlanske skupine celjskih reševalcev Cic Debeljak: »V nedeljo ob 15. uri sem z daljnogledom opazoval Režkovo smer plezalne stene štajerske Rinke. Bil sem povsem po naključju priča nesreči v steni. Mlada plezalca sta bila kakšnih 80 metrov pod vrhom, ko je prvi plezalec omahnil v globino in potegnil s seboj svojega tovariša v navezi. S skupino celjskih gorskih reševalcev sem takoj krenil v smer, kjer smo predvidevali, da ležita ponesrečenca. Našli smo ju že v nedeljo zvečer. Posledice strahotnega padca so bile grozljive.«

Drago Geršak in Cene Grčar sta se navezala in stopila v steno v nedeljo zjutraj ob 7. uri, nesreča pa se je zgodila ob 15. uri, tako rekoč tik pred koncem njune težavne poti.

Ce sedi v njegovem fičku, se nikar ne spozabi in ne toži nad cestami v žalski občini. Niti ne hvale, kajti takrat te bo izza očal takšno pogledal, pri tem pa mu bo na čelo zlezal pramen sivih las, da ga boš nemudoma, tiho zaprosil, naj ustavi, ti boš pa pobegnil za prvi plot...

ŽIVKO PODVRŠNIK

»Pobje, dajte mi mir... Če ste žejni, plačam dva deci...«
Pri njem sredine ni. Ali je za ali pa proti. To ne pozabi.
»Če pošten človek kritizira — prav. Toda, da že vsak na vsa usta kritizira in se tolece po prsih... Pobje, ne ga... Pogledj, danes pravimo, da se je nekdo, pa naj je bil ne vem kaj — s svojim delom rehabilitiral. Navzven. Razumeš? V sebi pa še vedno nosi tisto? VSAKEGA PARTIZANA BI BILO TREBA DVAKRAT UBITI. Mi to pozabljamo. Odpustimo. Stegujemo pasove, on pa...«
Takrat, ko sva se peljala iz Griž ni niti enkrat ponergel nad cesto, kljub temu, da je ličko nekajkrat sumljivo poskočil.
...če bi bilo pred več kot dvajsetimi leti toliko borcev, kot se je v teh povojnih letih pojavilo, bi mi v dveh letih opravili s švabi. Pogledj tisti, ki je skoraj po silil dal kos kruha — uveljavlja neke pravice in se tolece po prsih. V hribih, tisti ki smo se

tepli, to vemo, pa so ljudje dali vse, kar so imeli, še več — kljub temu jih pri teh pravicah ne išči, ker jih ni, jih ne zahtevajo.
»Pjebi, kaj hočete od mene? Kaj zdraš, vrag te vzam! Ne povem ti ničesar, pa amen. Razumeš? Če si žejen, pridi...«
Čakaj Živko, ti si odbornik...
»Sem, pa kaj?«
»Ti si...«
»Sem, pa kaj?«
»Zakaj si včeraj glasoval proti prelojanju otrok s Tabora?«
»Kaj, zakaj? Zdržujemo šole! Si videl kdaj zgodaj zjutraj otroke s Ponikve, ko čakajo na avtobus? Ali ti veš, kako se počuti otrok, ko po snežnem metezu približuje do postajališča in potem čaka na avtobus? Jaz vem, pa še marsikdo ve.«
»Čuj, Živko, hudomušneži trde, da bi ti, če bi namesto kamenja posul cesto z dinarji — lahko imel že vse ceste v občini iz aluminija...«
»Daj mir, lepo te prosim. Ali ti veš, koliko je določenega za kilometer? Veš, prav. Ali veš, koliko dobe v nekaterih občinah? Veš, tudi prav. Torč? Pjebi, žther se raztrgate, pa ne gre. Ne gre...«

Pa zopet sva pri kritiki. Toda pogledj, v Žalcu že drugi obnavljajo ulično razsvetljavo, na naši strani Mrzlice pa ne morejo napeljati niti elektrike. Ljudje ne spravili milijon skupaj, pa ne gre. Prej niso mogli, davki in vse ostalo, sedaj se pa ne premakne z mrtve točke.
»Marsikoga moraš vleči za rokav. Od takrat, ko se je priključil Cilenški, Zagozenovim fantom, Slandrom. Ajdici ali Toplišku ali pa danes, ko deli gramoz za vsak meter ceste le toliko, kolikor ga pripada, metrov pa je toliko. In cest. Ena sama vodi v Pongrac in po tej se zvečer Živko s svojim fičkom vrača domov. Takrat mu pramen sivih las pade na čelo, stisne zobe in fička. Pjebi, saj bo bolj, še nekaj kubikov bo treba, vraga nekaj, stotine, pa kaj?«

Nani

ODNOS DO POTROŠNIKA

V četrtek, 23. junija se mi je pripetilo neljub dogodek v poslovalnici obrtnega podjetja »Steklar« v Ozki ulici v Celju. Ker sem rabil za zasteklitev okna 0,5 kg krita, sem šel v omenjeno prodajalno. Ker me ni nihče vprašal, kaj želim, sem vprašal nekega uslužbenca, če pri njih prodajajo kit. Rekel mi je, da, le naj malo počakam. Po desetminutnem čakanju je prišla tovarišica, ki sem jo vljudno prosil za 0,5 kg krita. Ko sem jo vprašal, če sploh imajo kit, je rekla, da, samo da ga je težko tehati, ter da se tudi ne splača, naj raje grem k Ravnikarju. Vztrajal sem in zahteval kit, toda ona me je še kar naprej pošiljala k Ravnikarju. Uvidel sem, kaj je na stvari, namreč da si ne želi umazati svojih rok s tehtanjem krita, kar sem ji tudi povedal in mi je priznala. Ker nisem dobil krita, sem odšel.

Ko sem se pozneje pozanimal in pritožil svojemu prijatelju, ki je zaposlen pri tem podjetju, mi je mimogrede omenil, kako ravnajo s strankami, posebno omenjeni tovarišici je vseeno, saj gre

v pokoj. Menim pa, da bi lahko ta tovarišica bila vseeno bolj vljudna do strank, če ravno odhaja v pokoj, saj je od strank odvisen njen dohodek in dohodek vseh ostalih, ki so zaposleni v tem podjetju. Čudim se tudi temu, da po 20 letih po vojni še vedno uporabljajo stare firme kot Ravnikar, ko nam je vsem znano, da ta trgovina že več let ne obstoja.

Potrošniki si želimo, da bi bili po trgovinah solidno postreženi in da bi se taki prodajalci naučili vljudnosti do strank.

Dominik Kolšnik
Orožnja 2
Celje

PRODAJA ZA ZAPRTIMI VRATI

V 23. številki Celjskega tednika je bil v pismih objavljen članek z naslovom JAVNA PRODAJA ZA ZAPRTIMI VRATI; članek se nanaša na prodajo drvarnice, last KK Sentjur, ki je po mnenju pisca onemogočil dostop v zaprt prostor interesentom za drvarnico.

Sem eden izmed kupcev stare drvarnice. Menim, da je mnenje pisca neresno in neodgovorno,

ker v svojem članku navaja, da je prodaja potekala za zaprtimi vrati. Kmetijski kombinat Sentjur je objavil licitacijo pravčasno v Večeru in preko Radia društva ljudske tehnike Smarje.

Pojavili so se štirje interesenti. 2 sta od licitacije odstopila, ker sta uvidela, da drvarnica za prestatitev ni uporabna. Ostala sta 2 interesenta, ki sta si drvarnico razdelila. Licitacija je bila javna in ob času, navedenim v časopisu. Vstop v pisarno je imel vsakdo. Pisec članka je torej na lažen način oblatil poslovanje KK Sentjur.

Izjava, da je eden izmed kupcev hotel oziroma bil prepričan, da bo kupil drvarnico za avtoštetilo, kaže na nezrelost pisca, saj ničesar ne moremo kupiti za avtoštetilo, ampak za denar. In končno: objava licitacije v časopisu je dokaj jasn dokaz, da tu ni šlo za nobene zveze.

Ernest Zidanski,
Loka pri Zusmu 14

KAKO DOLGO SE TRI PORCIJE
CINKARNEGA PLINA
DNEVNO?

Že velikokrat smo pisali o neznosnem smradu, ki se večkrat dnevno širi iz Cinkarne. Vse pišanje je bilo očitno bob ob steno. Zato tu ponovno javno sprašujem vodstvo celjske Cinkarne, kako dolgo še namerava spuščati

v zrak ogromne količine dragocenega žveplovega dioksida in z njim zastrupljati ozračje našega mesta? Kako dolgo namerava biti brezbržno do zdravja in prijetnega počutja občanov in kako dolgo še namerava vleči za nos nestrokovnjake, češ da pač tretno drugače ne gre? Ali so sredstva za gradnjo agregatov za pridobivanje žveplene kisline ali jih ni? Gotovo je eno: žveplena kislina je dragocen polizdelek, zdravje občanov pa je še bolj dragoceno! Sem astmatik in zato tem teže prenašam ogaben smrad, ki bi ga z nekaj dobre volje v prid tako Cinkarne kakor prebivalcev mesta Celja prav lahko ne bilo. Naj vendar vodstvo Cinkarne že enkrat izpravi pojasi, kje so težave, da agregati še do danes niso zgrajeni! Naj vendar objavi podatke, koliko odškodnine letno plačuje Cinkarna kmetovalcem, posebno sadjarjem za uničene sadovnjake.

In ne nazadnje, koliko milijonov spuša letno — v zrak!

Simon Bobera,
upokojenec,
Delavska ulica 23

KRUH PO 400 DIN

Zgornji naslov se sicer nekam čudno sliši, vendar je na žalost res, da nekateri plačujemo kruh tudi po tej ceni. Prebivalci Vinskega vrha moramo namreč po kruh v Slivnico, pa čeprav ima-

mo v Vinskem vrhu poslovalnico trgovskega podjetja Jelša. Toda ker tu kruha ne prodajajo, moramo pogni v Slivnico, do kamor stane avtobus 60 dinarjev na eno stran. Poleg tega pa se čisto zgodi, da ta kruha niti ne dobimo, ker je trgovina zaprta, ali pa nam lepo povedo, da je kruha zmanjkalo. Zato moramo z avtobusom še naprej do Sentjurja. Tako nas stane kilogram kruha kar 400 dinarjev. Kruh razvažajo sicer v okolici 3 km od Vinskega vrha v Rogaske Slatine, Sodno vas, Loko pri Zusmu, Slivnico in Sentjur, zato se nam zdi čudno, zakaj ga ne pripeljejo še v našo trgovino v Vinskem vrhu. Zato vsi potrošniki Vinskega vrha prosimo merodajne faktorje, da to zadevo uredijo, da bi prodajali kruh tudi v poslovalnici v Vinskem vrhu, kot so to nekoč. Prebivalci Vinskega vrha potrebujejo povprečno od 70 do 80 kg kruha dnevno in mislim, da nam bi ga lahko to količino v naši poslovalnici tudi zagotovili. Upoštevati pa moramo še to, da prebivamo v Vinskem vrhu pretežno stari ljudje in nam ni vseeno, če moramo po kruh vsak dan v Slivnico ali celo v Sentjur. Poleg tega pa tudi ni pravično, da moramo mi plačevati kruh dražje kot ostali, pa čeprav je v trgovini kruh po isti ceni kot drugod. Toda nekdo mora plačati tudi vožnjo.

Franc Dobršek

OB OBCINSKEM PRAZNIKU OBČINE LASKO

Stirje jubileji

Prebivalci občine Laško slavi-
jo te dni občinski praznik, 2. julij,
praznik rudarjev, dan borca in
25-letnico vstaje slovenskega
ljudstva.

Spričo tega, da je bilo področje občine Laško, predvsem pa zgornji del Rečice, Mrzlice in Smohorja kot nalašč za ilegalno delo prvoborcev, se je na tem terenu že v prvi polovici 1941. leta zbralo precejšnje število aktivistov — organizatorjev oborožene vstaje, med katerimi so bili tudi Franjo Vrnč — Budzo, Tone Grčar in drugi. Proti koncu leta pa se je na omenjenem področju dalj časa zadrževal tudi Sergej Kraigher. Ilegalci so se med zimo naselili kar na kmetijah.

Gornji predel Rečice je zato veljal nad leto dni za osvobodeno ozemlje, kamor do druge polovice 1942. leta ni stopila noga okupatorja. Borci revirske čete so se steno borili in bili v nenehnem stiku z domačimi aktivisti.

Sestavili so tudi plan napada na rudnik, predvsem pa so se nameravali polastiti razstreliva,

K praznovanju občinskega praznika čestitamo vsem občanem občine Laško —

Občinska skupščina
Občinski odbor SZDL
Občinski komite ZKS
Občinski komite ZMS
Občinski sindikalni svet

in vse delovne ter športne organizacije in društva.

ki ga je bilo v rudniških skladiščih dovolj. Po dobri pripravi (saj je bil v zvezi celo stražar), je akcija na rudniške objekte v noči od 2. na 3. julij popolnoma uspela. Napad je minil brez večjih izgub, edina žrtev je bil borec Janez Butja, ki je padel ob napadu na rudniški konzum.

Partizani so zaplenili velike količine razstreliva, odpeljali precejšnjo zalogo hrane in tekstilnega blaga, »veržstuci« pa so bili ob obleko in orožje.

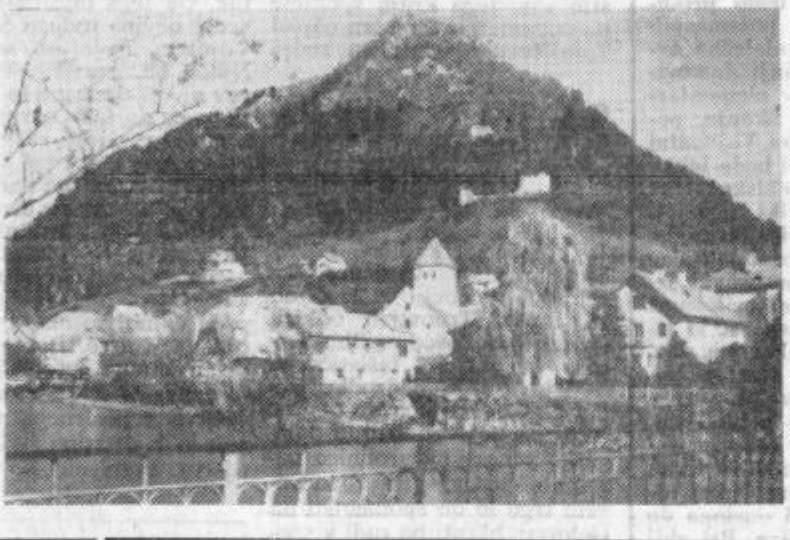
V spomin na ta uspeli partizanski napad praznujejo občani občine Laško 2. julija svoj občinski praznik. Letos, ko ga bodo združili tudi s počastitvijo 25. obletnice vstaje, pa bo praznovanje še bolj slovesno.

Praznovanje bo letos na Lisci

in sicer v nedeljo, 3. julija dopoldan in sicer prav tam, kjer je bila v letu 1938. konferenca Komunistične partije Jugoslavije, ki se je je udeležil tudi tovariš Tito.

Družbeno politične organizacije, ki pripravljajo proslavo, predvidevajo, da se bo praznovanja poleg velikega števila laških občanov udeležilo tudi več sto prebivalcev iz sevniske občine. Na proslavi bo sodeloval pevski zbor iz Radeč in železničarska godba na pihala iz Zidanega mosta. Rudarji pa bodo proslavili svoj praznik v sindikalnem domu v Hudi jami, kjer prav tako pripravljajo proslavo, na kateri bodo sodelovali delavsko prosvetno društvo Svoboda Rečica, moški pevski zbor iz Laškega in godba na pihala. Na akademiji v počastitev občinskega praznika pa bo s svojim koncertom sodeloval tudi Invalidski pevski zbor iz Ljubljane.

T. K.

Samovoljne odločitve

Ker je bila cesta iz Sel proti Podvrbi zelo slaba, smo se vaščani odločili, da zgradimo novo. Potnišev je bil tudi most. Z veliko težavo smo dosegli, da nam je krajevna skupnost dodelila cementne cevi, sami pa smo dobili in plačali delo buldožerja, ki nam je moral pomagati pri globokem jarku, ki je oviral gradnjo ceste. Pomoč nam je obljubil tudi kmetijska zadruga, ki se je zavezala, da bo krija stroške dveh ur buldožerjevega dela — torej znesek 16 tisoč dinarjev. Ker pa nam denarja ni mogla nakazati, je sklenila, da pošlje traktor na cesto, ki jo je v svoje namene gradil Vili Plevnik, on pa naj bi potem nam plačal obljubljenih 16 tisoč dinarjev. Tega zneska pa do danes še nismo dobili. Kasneje nas je prišel terjat za 16 tisoč dinarjev, ki smo ga morali plačati za delo buldožerja, zadržal pa si je tisoč din, ki jih je vrnil šele proti opominu.

Zgradili smo 750 metrov ceste — od tega smo zažidali 250 metrov. Navorili smo 110 kubičnih metrov kamena in 160 kubičnih metrov gramozu, vse smo sami plačali in vsa dela odurno napravili. Udarinskih ur pa je bilo več kot tisoč. Vsega denarja za cesto smo dobili od občine 28 tisoč dinarjev. Kot smo slišali, pa je Karl Bova prejel 92 tisoč dinarjev. Karla Bova smo vprašali, kje je ta denar, pa nam je odgovoril, da ga je dal Viliju Plevniku. Ko pa smo na zboru volivcev vprašali o tem njega, je

ostro odvrnil, da je tisti, ki ga je to vprašal, še premlad, drugi pa presmrkav.

Radi bi povedali še to, da se pri nas gradijo štiri ceste, toda največ gre v prid tisti, ki jo bo Plevnik najbolj uporabljal.

Tudi zaradi obnovitve sejmice smo vaščani nejevoljni. Sklenili smo namreč, da prostovoljno obnovimo sejmico pri Filipu v Selah — kjer je bilo že sto let in je tam še zmeraj namesočena tehtalica. Toda našega mnenja ni nihče upošteval in Plevnik si je uredil sejmico pri svoji gostilni. Račun za to delo pa je kljub temu predložil, čeprav je sprva dejal, da bo sejmico zastoj. Zato smo se občani odločili, da se na zboru volivcev izjasnimo proti takim samovoljnim odločitvam. Na zboru se je zbralo 45 ljudi, vendar so nam rekli, da nas je za tako odločitev premalo. Toda kar pomnimo, zbori se niso bili tako obiskani.

Mislimo, da tako ravnanje ni v redu, zaradi tega smo preko odbornika tudi predlagali, naj pregledajo blagajno odbora za elektrifikacijo in ker se to ni izvršilo, je odbornik dal ostavko na svoje mesto. Vaščani

KRAJEVNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIZA
»IVANKE URANJEKOVE«
V CELJU

je imela v preteklem poslovnem letu 310 članov. Odbornice so obiskovale socialno ogrožene občane in jim dale obloko in drugo blago. Tudi za letos so sklenili iz lastnih sredstev skromno obdariti v denarju najbolj potrebne soobčane.

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

omogočil še nadaljnje dogovore. Poslanica, ki obsega obojestranske dogovore, je zelo obsežna in zajema tudi določilo o ponovni izmenjavi obiskov.

Sovjetska zveza pa se bo morala zdaj spoprijeti z drugim vprašanjem, kajti znova so dvignili svoj glas Kitajci. To smo lahko sicer pričakovali, vendar ne v tako nenavadni obliki: sklicali so namreč na hitro posvet azijsko-afriških pisateljev. Kitajski predstavniki so ostro napadli sovjetski revizionizem, ki da se kaže tudi v literaturi in umetnosti, a le malo delegatov se je opredelilo »po kitajsko«. Nekateri povabljeni dežele so celo odklonile udeležbo. Za Kitajce pa je značilno, da je posvet vodil podpredsednik Cen Ji, medtem ko v delovnem predsedstvu ni bilo dosedanjih vidnih kulturnih ideologov. Se nekaj sprememb v ki-

tajski politiki? Ali pa je morda v tem določena trhljost doslej na videz tako nezlomljive ideologije? O kitajski »kulturni revoluciji« pa sta spregovorila tudi Enver Hodža in Cu En Laj na zborovanju v Tirani, kjer je kitajski premier povedal, da je premik v kitajski kulturi odločilnega pomena za vse človeštvo. Oba voditelja pa seveda nista mogla mimo tega, da bi opustila že običajne napade na SZ in SFRJ.

Razmere v Vietnamu se sicer bistveno ne spreminjajo, četudi že nekaj časa vlada neke vrste »mira«. Burdisti so klonili in pagode so omrežene z bodečo žico ter zastražene z vojniki, ameriški bombniki sicer napadajo, a vse kaže, da je nastopilo zatíšje pred — novim viharjem? Kdo še lahko ve, kam vodijo vse te nesmiselne bitke, ki v njih izgubljajo življenje številni ljudje.

»JUTEKS« — eno izmed redkih podjetij

Devizno aktivno

Začrtana pot - od proizvodnje do standarda

Žalski JUTEKS je gotovo eno izmed redkih tekstilnih podjetij pri nas, ki je devizno aktivno, saj so njegovi proizvodi zelo iskani na tujem tržišču, poleg tega pa za produkcijo uporabljajo cenen reprodukcijski material. Vse to in pa dobra organizacija dela so porok uspešnega delovanja tega žalskega tekstilnega podjetja.

Juteks zaposluje predvsem žensko delovno silo, s čimer v veliki meri rešuje zaposlovanje žena na žalskem področju, poleg tega pa je povprečna starost zaposlenih zelo nizka, okoli 30 let.

Njegovi proizvodi so znani in iskani doma in na tujem tržišču. Kako tudi ne, ko pa so tkanine za embalažo in jutine vreče tako potrebne blago za razne proizvajalce. Tako proizvedejo letno 2.200 ton teh izdelkov, od katerih pa jih kar dve tretjini izvozijo. Zelo ugodna je tudi struktura izvoza, saj gredo vsi Juteksovi proizvodi na zahodni trg, s čimer si pridobi podjetje danes tako iskano konvertibilno valuto. Res je tudi, da zaradi tako velikega izvoza trpijo nekateri domači kupci, ker ostane zanje premalo proizvodov, vendar se pri podjetju trudijo, da bi zadovoljili tudi nje. Vsekakor pa, dokler bodo v Zahodno Nemčijo, Belgijo, Švico in še v katero drugo zahodno državo izvažali po 1.500 ton proizvodov, in dokler bo še na domačem trgu tolikšno povpraševanje, se podjetju ni treba bati, da se bodo skladišča napolnila z neprodanim materialom. Letošnji proizvodni načrt predvideva za 17.000.000 novih dinarjev proizvodov in to bodo tudi dosegli, najverjetneje pa krepko presegli, pa čeprav je letošnja planirana proizvodnja za 25 odstot-

kov večja od lanske. Poleg tega se je produktivnost povečala glede na isto obdobje lani za 12 odstotkov, glede na planirano pa za 8 odstotkov in to kljub temu, da so prešli na 42-urni delovni teden in da se število zaposlenih ni povečalo. Veliko zaslugu pri tem ima tudi letošnja relativno dobra dobava surovin, saj s preskrbo niso imeli prevelikih težav.

Kljub že tako dobri izvoznim rezultatom, pa so še vedno vse sile usmerjene v pridobivanje novega tržišča. Malo je tekstilnih tovarn pri nas, ki se lahko pohvalijo s tem, da imajo aktivno devizno bilanco — Juteks je eno izmed njih.

Ko govorijo o povečanju delovnega učinka, ne pozabijo omeniti zaslug, ki jih ima pri tem sistem nagrajevanja, katerega so uvedli to leto, in pa široko samoupravljanje v podjetju. O vseh samoupravnih aktih so razpravljali v vseh delovnih enotah tako, da je samoupravljanje zajelo res najširše delovne množice v podjetju. Z decentralizacijo delitve dohodka so dobili mnogi v podjetju še več možnosti neposrednega upravljanja, s tem pa tudi več pravic in dolžnosti pri delu v samoupravnih organih kot posamezniki in v celoti.

In investicije? Seveda, tudi na to mislijo v žalskem Juteksu. V prvi

vrsti bi radi dopolnili sistem prede-lovanja cenejših surovin. Za to so seveda potrebni moderni in precej dragi stroji. Toda ta investicija se bo bogato obrestovala, saj bodo s tem v večji meri zadostili ne le tuje, temveč tudi tako potrebno domače tržišče.

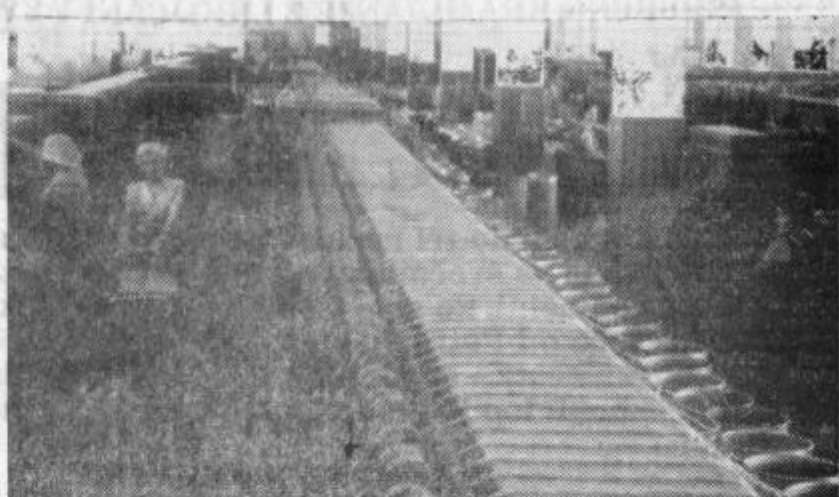
Poleg tega pa je ves dosedanj proizvodni prostor majhen, delavci so s stroji utesnjeni, zaradi česar marsikdaj proizvodnja ne teče tako, kot bi hoteli. Zato z vso resnostjo mislijo na nove proizvodne prostore, kjer bi bilo več prostora za stroje in delavce in s tem večji delovni učinek.

Pri tem svojem razvoju pa seveda tudi ne pozabljajo na potrebno kadrovsko strukturo, ki je eden izmed temeljnih pogojev za uspešno delo in za dvig produktivnosti. Zato bo podjetje letos štipendiralo študente na ekonomski in tekstilni fakulteti, poleg tega pa daje zaposlenim v podjetju vse možnosti izrednega študija na visokih in višjih solah. Podjetje misli tudi na lastni razvojni oddelček in v ta namen štipendira študente na višji kemični šoli.

Pri Juteksu niso pozabili na delovnega človeka, temveč mu posvečajo vso pozornost. Tako je v podjetju okrepevalnica, ki nudi delavcem topel obrok v dopoldanski in popoldanski izmeni, še v juliju pa bodo dobili delavci topel obrok tudi ponoči. Zdaj, ko je ostalo v podjetjih več sredstev, so začeli tudi pri Juteksu misliti na podeljevanje kreditov za gradnje, kajti problem pomanjkanja stanovanj je čutili tudi pri njih. Članom delovne organizacije bodo podeljevali kredite ter s tem nadomestili zamujeno, kajti doslej zaradi vlaganj v investicije za gradnjo stanovanj ni bilo denarja.

Delovni učinek se bo gotovo tudi povečal, če bodo zaposleni izkoristili letni dopust za oddih in si pri tem nabrali novih moči za delo. Lastnih rekreacijskih prostorov sicer nimajo, zato pa koristijo domače nekatere druge organizacije. Letos, ko je ukinjen K-15, bodo v podjetju izdali nadomestilo zanj, poleg tega pa bodo izločili iz čistega dohodka določena sredstva kot dotacije za letovanja.

Žalski Juteks ima dobro začrtano pot. S skrbnim planiranjem investicij, pametno kadrovsko politiko in skrbjo za delovnega človeka, bodo gotovo dosegli še veliko lepih uspehov v zadovoljstvo domačih in tujih kupcev njihovih izdelkov.

V predilnici bi delo še boljše steklo, če bi bilo več prostora

Gostinsko podjetje »Hmeljar« Pripravljeni na sezono

V vseh obratih gostinskega podjetja Hmeljar se že temeljito pripravljajo na glavno turistično sezono. Večino lokalov so obnovili, lepo pa so uredili tudi vikend naselje v Preboldu, kjer je obiskovalcem na razpolago tudi velik kopalni bazen. Vex dan torek v vodi in prijetni okolici, zvečer pa v lepem vikend naselju ali pa ob prijetni glasi ob bazenu, kjer je vsako soboto ples. Za julij in avgust se je prijavilo že veliko letoviscajev, sezona pa je že slabo zasledena. Kaže, da je še razmeroma malo takih dopustnikov, ki bi se ogrevali za letovanje v že nekoliko hladnejšem vremenju, čeprav domačini pravijo, da je v Preboldu septembra najprijetneje.

Gostinsko podjetje Hmeljar pa ureja v teh dneh tudi gostilno Fervega — ob cesti v Velenje, ki so ji že priznali lepo jedilnico,

prihodni teden pa bodo že izročili namenu tudi veliki vrt. Ko bodo uredili še primeren parkirni prostor, se bodo izletniki, ki se vozijo tod mimo v Velenje, verjetno rajši ustavljali v prijetni gostilni, kjer jim bodo postregli tudi z domačimi specialitetami. Tudi pri Fervegi bo vsako nedeljo popoldne ples, za ples pa bodo igrali tudi v restavraciji pri žalskem kolodvoru.

V Hmeljarju v Žalcu tujkih sob zaenkrat še nimajo, radi pa bi jih uredili. Če bo dovolj denarja, bodo to storili verjetno že drugo leto, kajti redke tujke sobe pri privatnikih povečanemu prometu kmalu ne bodo več zadostale. Urediti sobe pa je potrebno tudi zaradi tega, ker se sicer žalsko gostinstvo ne bo moglo usmeriti v stacionirani turizem, ki pa seveda tudi tudi večje dohodka.

SLOVAN VRANSKO

je eno izmed priznanih gostišč v Savinjski dolini in skorajda ni avtomobila, ki se ne bi ustavilo pri »Slovanu« na poti iz Celja proti Ljubljani, ali narobe. Vsekakor pa se gostišče napolni vselej, kadar pred njim obstoji avtobus. Četudi je Vransko priznano kot turističen kraj, ima Slovan le prehodno prenočišče, medtem ko za turiste poskrbi jo v zasebnih sobah, kjer je več miru. Toda z novourejenim bazenom, ki ga bodo odprli v prvih dneh julija, bodo prispevali svoj delež. Letos hočejo v »Slovanu« letniški in finančno večji promet kot lani in vse kaže, da bodo že septembra dosegli lanskega prometa.

Ceneno in kvalitetno pohištvo

NA POLZELI - V GARANTU

Polzelska pohištvena industrija »GARANT« pridobiva iz leta v leto na slovesu, posebej se od leta 1950 dalje, ko so se specializirali

v izdelavo pleskanih dvo in tridelnih spalnic ter kosovnega pohištva. Hkrati s specializacijo so v podjetju ob sodelovanju domačih in tujih strokovnjakov dosegli tehnološki postopek, ki zagotavlja primerno kvaliteto in ustrezno ceno za tovrstno pohištvo.

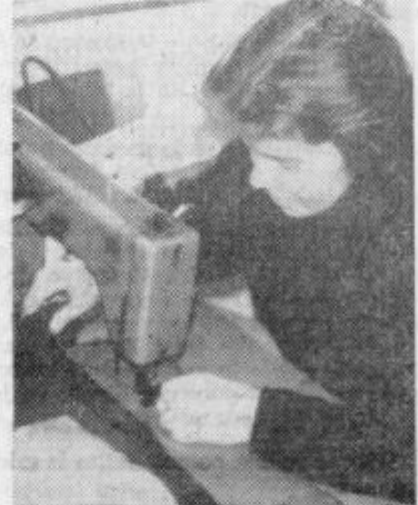
Podjetje je sprva delovalo z osemdesetimi delavci in tedaj so izdelali po deset spalnic dnevno, toda kupci so vedno bolj povpraševali za izdelke polzelskega »Garanta«, zaradi česar je moralo podjetje povečati proizvodnjo. Danes zaposluje podjetje 140 delavcev, ki pa so hkrati s sodobnimi tehnološkimi postopki tolikanj usposobljeni, da izdelajo dnevno po 35 spalnic. Tolikšna serijska proizvodnja s primerno organizacijo dela omogoča, da so izdelki polzelske pohištvene industrije konkurenčni na vsem jugoslovanskem tržišču, hkrati pa si v veliki meri zagotavljajo tudi pot na tuje tržišče.

Tehnika izdelave in uporabljeno gradivo zagotavlja veliko trpežnost, zaradi česar je pohištvo primerno za vsakršna stanovanja. Tudi v vlažnih stanovanjih se pohištvo lepo ohrani, kar seveda dokazuje, da se v suhih prostorih uveljavlja toliko bolj.

Zaradi raznih vrst in oblik izdelkov (različni modeli in tridelnih spalnic v raznih barvnih inšicah) je pestrost izbire zelo velika. Skratka prednost, ki jo daje nakup izdelkov pohištvene industrije »Garant«, je možnost, da kupci izberejo tudi posamezne dele opreme, zaradi česar je možno z izdelki opremiti samske sobe, razne turistične sobe in sobe za prehodne goste v hotelih in gostiščih.

Poleg dosedanjega izpopolnjevanja podjetje izdelke in osvoja razne nove oblike, ki bodo nedvomno zagotovile enako ali še boljše prodajo izdelkov pohištvene industrije »Garant« tudi v prihodnje.

NI SE DOLGO TEGA, KAR SMO OBSEŽNO PISALI O INVALIDSKIH DELAVNICAH NA VRANSKEM, KI S SVOJO KONFEKCIJO, IZDELKOV IZ USNJA, USNJARNO IN KOVINSKIM SERVISOM ZADOLVLUJEJO POTREBE SVOJE OKOLICE, A Z NEKATERIMI IZDELKI — PREDVSEM Z USNJEVO KONFEKCIJO — SEGA TUDI NA TUJE TRZIŠČE. OBRAT VRBOLETARSTVA, KI SE TREUTNO DELUJE, NAMERAVAJO SICER UKINITI, ZATO PA SE VEDNO BOLJ UVELJAVLJAJO DRUGI OBRATI. LETOS SO SI S POGODBAMI TUDI ZAGOTOVILI ZADOSTNO KOLIČINO KONJSKIH KOZ, KAR JIM ZAGOTOVLJA NEMOTNO PROIZVODNJO IN ZATO PREDVIDEVAJO, DA JIH BO USNJARSKA KONFEKCIJA PRINESLA ZMERNE DOHODKE, NA SLIKI VIDIMO ENO IZMED DELAVK V ODDELKU USNJARSKA KONFEKCIJE.

Ta prostor smo odstopili delovnim org. žalske občine

OBRTNIK Prebold

Morda nekoliko premalo poznano obrtno podjetje »Obrtnik« v Preboldu, ki ima vrsto specializiranih delavnic, v katerih izdeluje mnoge izdelke za najširši trg in hkrati s svojo strokovno kadrovsko oprejo, ki so v našem vsakdanjem življenju tako potrebne.

V konfekcijskem oddelku izdelujejo vse vrste ženske konfekcije ter obleke (tudi moške) po meri. S konfekcijskimi izdelki so se uveljavili po vsej državi, kar prinaša ob veliki kvaliteti. Podjetje slovi tudi z izdelki vsakodnevne opreme, s katero oskrbuje predvsem graditelje v bližnji okolici. Njihova oprema slovi zaradi velike trdnosti in ugodnih cen. Mi-mo tega izdelujejo tudi peči za centralno kurjavo za eno in dvostanovniške hiše do 25.000 kalorij. Hkrati opravljajo vse instalacije za centralno kurjavo, vodovod in kanalizacijo.

Toda to še ni vse. Opravljajo tudi vsa ključavničarska in kleparska dela, popravljajo vse vrste motornih vozil, opravljajo vsa mizar-ska, slikarsko-pleskarska in zidarska re-

montna dela. To je vsekakor širok izbor storitev in njihova kvaliteta je vselej zagotovljena. Nedvomno je tolikanj bogata izbira uslug, ki jih lahko opravijo, veliko jamstvo, da uspejo zadovoljiti vsakega naročnika.

To je tudi videti, kajti njihove delavnice si prizadevajo vedno znova, da bi izpopolnile svoje izdelke in s kvalitetno ter uspešno izvedenimi deli zadovoljile naročnike.

KAJ BO Z LIVARSKIMI KADRI V FERRALITU? ŠE IŠČETE POKLIC?

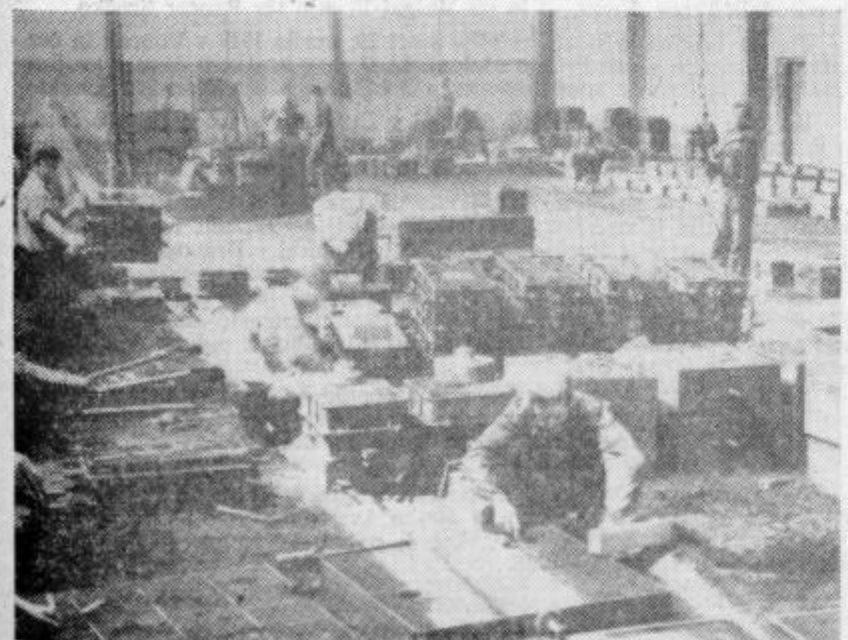
V Ferralitu se uči precej vajencev raznih strokovnih (stugarji, ključavničarji, rezkalci), med katerimi jih letos 8 končuje učno dobo. To praznino bodo izpolnili s sprejemom 4 novih mladincev za stugarstvo in 3 mladince za ključavničarsko stroko.

Kljub velikemu povpraševanju po učnih mestih, pa je skoraj nerazumljivo dejstvo, da ni skoraj nobenega odziva na razpis za poklice livarja. Podjetje bi sprejelo v uk kar 20 vajencev, kajti ravno tega kadra jim najbolj primanjkuje. Dosedaj so sprejeli le sedem prostovoljcev. V podjetju so mnenja, da bi morali že v osemletki seznanjati učence z raznimi vrstami poklicev ter jim prikazati, kje so možnosti in potrebe po učnih mestih. Zaenkrat lahko pri podjetju le ugotovimo, da ljudi v tem poklicu primanjkuje in da to predstavlja zanje nemajhen problem. V podjetju so hoteli teoretično usposobiti enega vajenca-livarja, vendar niso nikjer našli primerne šole, tako se je končno znašel v Ljub-

ljani v splošni šoli kovinarske stroke, kjer se je moral podrediti programu kovinarjev. Trenutno je podjetje v razgovorih s SIKC v Storah, da bi skupno organizirali v Žalcu poseben livarski oddelček za 20 vajencev. Organizirali bi tudi izobraževanje starejših delavcev te stroke, za katere so že v tem letu izvedli pripravljane tečaje. Seveda bodo pri tem našli tudi na razne probleme, kot je pomanjkanje prostorov in učnih pripomočkov, vendar upajo, da bodo pri tem priskočili na pomoč lokalni organi.

Težave imajo tudi glede kadra za modelne mizarje, kajti tudi za to stroko ni potrebnih šol. Vse te probleme bi radi pri Ferralitu rešili, vendar so žal pri tem nemočni, kajti najprej bi bilo treba ustanoviti potrebne šole, kajti šele potem bi mogli vzgojiti potreben kader.

—eč

ENA IZMED SPALNIC POLZELSKEGA »GARANTA«, KI JO KUPCI RADI KUPUJEJO

Savinjski magazin

Trgovsko podjetje »Savinjski magazin« iz Žalca pokriva s svojo mrežo šestindesetih poslovalnic področje obsežnega področja žalske občine od Petrovčev do občinskih meja na Vranskem.

V zadnjem času so se posvetili predvsem modernizaciji trgovskih objektov in to predvsem z ustanavljanjem samopostrežnih trgovin. Tako so najprej zgradili takšno trgovino v Žalcu in Preboldu, za letošnje leto pa že imajo zagotovljena finančna sredstva za gradnjo še nekaterih tovrstnih trgovin. Z 10 milijoni S-dinarjev iz občinskega investicijskega sklada in s 30 milijoni lastno udeležbo bodo nadaljevali s preurejanjem sedanjih klasičnih trgovin v Sempetru in na Polzeli v samopostrežni trgovini, v prihodnjem letu pa nameravajo še razširiti trgovino v Preboldu in v združenju domu v Petrovčah.

V letošnjih prvih mesecih se je povečal finančni uspeh podjetja za 13%. Povečanje prodaje je čutili predvsem v živilski stroki, medtem ko je čutili vidno zmanjšanje prometa pri industrijskem, električnem in gradbenem materialu ter pri tekstilu.

Pri »Savinjskem magazinu«, ki ima zaposlenih nad 200 ljudi, imajo dobro urejen način kadrovanja in še posebej način usposabljanja že obstoječih kadrov. Preko kadrovskih šol in v svoji lastni režiji izobražujejo in usposabljujejo 42 vajencev od katerih jih je pravkar 7 naredilo kvalifikacije.

Tudi vodilna mesta v podjetju so dobro zasledena, nove kadre pa izpopolnjujejo z dodatnim izobraževanjem preko poslovalniških šol, prav tako pa štipendirajo kader na viso-

kih solah in fakultetah. Pred nedavnim so tudi organizirali seminar, na katerem so obdelali obsežno gradivo za usposobitev članov samoupravnih organov, na katerih so sodelovali tudi vodilni kadri podjetja.

Savinjski magazin v Žalcu si je v teh letih doslednega dela in razvoja ob sodelovanju celotnega kolektiva pridobil obsežen krog odjemalcev in bo z enakim delom dosegel še mnogo uspehov.

DAN SAVINJSKIH HMELJARJEV 1966

Potem ko so lani — po treh ne-
uspešnih poizkusih — v Preboldu
sklenili opustiti prirejanje množič-
nega praznika ob bratvi hmelja —
vseeno ali med ali pred njo ali po
njej — so se tega lotili sosednji
Braslovčani. Ali povsem natančno
po »okrožnici«: »Prireditev bo letos
v okviru Turističnega društva Bra-
slovčev ob sodelovanju KK Zalec —
obratov Braslovče, Polzela, Trnava
in drugih krajevnih organizacij.« Za-
četek 6. avgusta 1966 ob 20. uri s
kulturno-zabavno prireditvijo v
Hmeljarskem domu v Zalcu in z za-
kjučkom 7. avgusta 1966 (nedelja):
»Veseli del« na prireditvenih prostori-
h in umetnem jezeru pri Braslov-
čah.

Zamisel vsakoletnega praznika
HMELJARJEV izvira že iz let, ko
so se v Savinjski dolini začeli ukvar-
jati s pridelovanjem hmelja — mir-
no bom zapisal — množično, to je,
še pod Avstroogrsko in ko iz razum-
ljivih vzrokov realizacija ni bila la-
hko izvedljiva (pridelovalci Slovenci,
prekupčevalci tujci, predvsem Nemci
in kajpak tudi nemškutarji).

Kljub bohotnemu razvoju po prvi
svetovni vojni nekateri bolj »razgre-
ti« savinjski hmeljarji ideje o
»kmečkem prazniku« prav tako niso
mogli uresničiti, predvsem zaradi
nasprotujočih si sil (klerikalci in li-
beralci). Pozneje je vmes posegla
svetovna gospodarska kriza (1928—
1932) in ko so Savinjsčani že skoraj
zacementirali te rane, je pridivil vseuni-
žujoči okupator. Takoj po NOV —
obnova itd.!

V letih 1963—1965 so v Preboldu
prvi pogumno poizkusili... Bilan-
ca? Prvo leto nad 5.000 obiskovalcev
ter finančni in (nekoliko tudi) tu-
ristični uspeh, medtem ko o kultur-
no-prosvetnem učinku niti beseda
ni bila mogoča! Leta 1964 je gostin-
sko odlično pripravljen praznik —

tušev o hortikulturi ter šahovskim
brzoturnirjem hrvatskih in sloven-
skih šahovskih ekip, medtem ko je
bila med »hmeljarskimi« točkami
popolna zmeda! Na robih ploščadi
pri bazenu v »vikend« — naselju in
še krog in krog je kakih sto nedi-
sciplinirancev povsem zastrlo sicer

Preboldčanom — javna pohvala in
zahvala! Zakaj — na napakah se je
moč tudi imenitno mnogočesa na-
učiti! Toda — ne samo na napakah!
Potemtakem — novi poizkusi?

Nove točke letos naj bi bile: pev-
ski oktet hmeljarjev, proglasitev
hmeljskega starešine 1966 in hmelj-
ske princeze 1966 ter izročitev
hmeljskih simbolov, razstava prvih
ekspozatov za hmeljarski muzej,
medtem ko bi ponovili sprejeme
kmečkih vozov, tekmovalne obiralk
in še nekatere točke iz let 1963—
1965 v Preboldu.

Vsak poizkus je sicer resda zaže-
len, vendar — tudi začetek poizkusa
je varen in — javnost!

O letošnjem kasnem začetku je
že vse »po toči«, toda o udeležbi
čim več oblikovalcev je še čas opo-
zorila! In prav zavoljo tega teh ne-
kaj vrstic!

Zakaj naj se ne bi še v teh dneh
pred praznikom oglasili, javno, v

časnikih (»Kmečki glas«, »Celjski
tednik« itd.) poznavalci pridelova-
nja hmelja s predlogi za: naslov
praznika, ki ni nujno da bi ostal
(vsaj zame ponesrečen) »Dan hme-
ljarjev«; za »protokol o ustoličenju
hmeljskega starešine« ali za izbor
»hmeljske princeze« ter za obliko-
vanje hmeljskih simbolov (ali »ma-
ček« ali škaf (mernik) ali cajna ali
križ za nametanje izrutih hmelovk)
in tako dalje in tako naprej!

In za tako imenovani »kulturno-
zabavni del« praznika! Javni anketi
je še vedno mesto! Bolje zdaj čim
več četudi »pikrih« — nasvetov, ka-
ko bi bilo drugače mnogo, mnogo
bolje.

Enako pa velja za prireditveni
odbor: naj obvelja sklep o prelomit-
vi s preteklostjo, z »improvizacija-
mi«, s prehitvanjem samega sebe!
Zlasti pa: (Vsaj) zasnova naj bo za
— nedolžen čas! Ne le — za tri
»poizkusna« leta! Jaka Slokan

povsem preprečilo — trodnevno (!)
deževje! Lani (1965) je bila neke vr-
ste kombinacija »turistično-sportne-
prosvetne prireditve«, ki so jo na-
slovili »Dan hmeljarjev« (kakor že
leto poprej!), na katerem, pa so
uspešni le s predavanjem Pavle Ma-

baje kar dobro pripravljeno tekmo-
vanje obiralk... Tudi milica ni
mogla intervenirati! In tako se je
kakih 2.000 radovednežev — povlek-
lo v »vikend« hišice ter bližnje go-
stilne, krčme — in skrite kotičke...
Kljub vsem tem pripombam gre

Začelo se je pred 25 leti

V SPOMIN NA ZACETEK VSTAJE NA OBMOČJU LASKE OBCINE
OBJAVLJAMO DANES SESTAVEK ALOJZA DIACIJA, NEKDANJEGA
AKTIVISTA NARODNO OSVOBODILNE BORBE, KI JE SODELOVAL
V STEVILNIH AKCIJAH, KI NAI BI RAZMAHNILE BORBO PROTI
OKUPATORJU TUDI NA TEM TERENU.

že v prvih dneh nemške zasedbe
zavestni nasprotniki fašizma, čla-
ni komunistične partije, sistematič-
no pripravljali uporniško gibanje in
borbo proti okupatorju. Revolucio-
narna akcija je zavzemala čedalje
večji obseg v vsej Sloveniji in tudi
celjski okoliš ni zaostajal. Tovariši
Šlander, Hočevar, Debeljak, Jurač
in še mnogi drugi so že spomladi le-
ta 1941 sklicevali ilegalne sestanke,
na katere so vabili tudi tovariša
Ljuzeta Lešnika iz Rečice. Razdelili
so si naloge in jih izvrševali vsak
na svojem določenem območju. Pr-
va in osnovna naloga ter cilj te ak-
cije je bilo množično vključevanje
zavednih Slovencev v borbo za osvo-
boditev domovine izpod okupatorjev-
vih poblehnih krempljev.

Tovariš Ljuzeta Lešnik je kot član
okrožnega narodnoosvobodilnega
odbora v Celju odgovarjal za teren
Rimske Toplice — Huda jama —
Rečica. Pri tem se je pokazal, za-

vednega, celega moža z veliko po-
žrivalnostjo. O vsem dogajanju je
sproti obveščal tudi mene, mi dajal
naloge in napotke ter me povezo-
val z »raznimi« aktivisti iz Celja, ki
so me začeli obiskovati že proti
koncu aprila 1941. leta.

Pripravam so sledili številni se-
stanki, ki sva jih organizirala in so
jim že od začetka prisostvovali tudi
nekateri rudarji iz Hude jame:
Ivan Primon, Ivan Stancer, Ivan
Ropša, Dušan Poženel, Franc Sluga,
kasneje tudi njegov brat Jože, Ivan
Zalokar, Jakob Mavri in še drugi za-
vedni in zanesljivi aktivisti. Podobi-
ni sestanki so bili tudi v Laškem v
posebni sobi gostilne Pri Dalmatin-
cu. Teh sestankov so se udeleževali
tudi najvplivnejši aktivisti kot tova-
riši Stancer, Peternel, Lešnik, Pin-
tar in še mnogo drugih. Mnogo ur
smo presedeli skupaj in kovali na-
črte o nadaljnjem razmahu osvobo-
ditelne gibanja.

Najvažnejši med prvimi sestanki
je bil nedvomno tudi sestanek na
Kojzici, kjer smo ustanovili, dne 22.
maja 1941 pokrajinski odbor Osvo-
bodilne fronte za Stajersko. Za tem
je bil še sestanek pripadnikov raz-
nih političnih skupin celjskega okra-
ja v Govcah, kjer je bil ustanovljen
Okrajni odbor OF za celjski okraj.
Po smernicah, sprejetih v Kojzici,
se je »aktivnost« organizacije znatno
razširila; prišli so novi člani, ki so
spet vsak na svojem terenu širili
borbeno miselnost ter pripravljali
ljudi za oboroženo vstajo.

Ustvarjeni so bili torej osnovni te-
melji, ki so imeli v vaških odbori
Osvobodilne fronte dobro oporo. Le
majhen je bil del prebivalstva, ki ni
podpiral osvobodilne gibanja.

Partizani so se skoraj svobodno
gibali na tem ozemlju že konec leta
1941 zlasti pa še v Rečici, kjer jim
je preskrbel zatočišče pri kmetih in
delavcih v glavnem tovariš Lešnik.

Leta 1942 je postala množična
skrb za borbo tako močna, da so
skoraj že v vsaki hiši fantje lahko
našli prenočišča in hrano. K temu
je mnogo pripomogel tudi naš pri-
morski brat Dušan Poženel, hudo-
jamski rudar, ki je tega leta odšel
v ilegalo in ob dokaj težkih pogojih
opravljal dolžnosti terena. Zelo
uspešno je zbiral denarno in mate-
rijalno podporo za borbo — vse do
svoje tragične smrti. Ob njem naj
omemim še tovariše Jožeta Sadarja,
Jožeta Janežiča, Draga Preskarja,
Jakoba Mavrija, ki so poleg drugih
veliko pripomogli k razvoju revolu-
cijskega gibanja.

Takrat smo vsi čutili, da je sode-
lovanje v narodnoosvobodilni borbi
naša skupna dolžnost. Ocena in pri-
znanje tega dela pa je stvar naše
današnje skupnosti.

Alojz Diaci

Praznovanje v Brestanici

POSVEČENO 25-LETNICI PRESELJEVANJA SLOVENCEV

V nedeljo bo v Brestanici sve-
čanost, posvečena 25-letnici pre-
seljevanja Slovencev. Pričakuje-
jo, da se bo prireditve udeležilo
več kot 5 tisoč obiskovalcev. Pro-
slava se bo pričela ob desetih do-
poldne. Najprej bodo otvorili
spominsko sobo z dokumentar-
nim gradivom o izseljevanju,
kjer si bodo udeleženci lahko

ogledali grajske prostore in nek-
danje taborišče; nato bodo polo-
žili vence k spomeniku. Na slo-
vnostnem zborovanju pred nek-
danjim zbirnim taboriščem bo
govoril Pavle Zaver, igrala pa bo
godba na pihala iz Kapel. Prav
tako bodo nastopili tudi zdru-
ženi pevski zbori.

TV od 3. 7.
do 9. 7.

Nedelja, 3. 7.

9.25 Poročila (Zagreb); 9.30 Odda-
ja narodne glasbe (Zagreb); 10.00
Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.45
Ventilator — oddaja za otroke (Beo-
grad); 11.15 Lassie — serijski film
za otroke (Ljubljana); Sportno po-
poldne; 17.55 Poročila (Zagreb);
18.00 Teleskop (Zagreb); 18.40 Pes-
ni v koloni — spominna oddaja ob
Dnevu borca (Beograd); 19.54 Inter-
mezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnev-
nik (Beograd); 20.45 Sedma sila —
humoristična oddaja (Zagreb); 21.45
Filmska zgodba iz serije »Golo me-

sto (Ljubljana); 22.35 Zadnja poro-
čila (Ljubljana).

Ponedeljek, 4. 6.

9.00 Prenos proslave ob Dnevu
borca (Zagreb); 17.25 Mednarodno
kotlarsko tekmovalstvo v Velenju
(Ljubljana); 18.25 Mladinski klub v
Mariboru se predstavlja (Ljubljana);
10.15 Tedenski športni pregled
(Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana);
19.45 TV Obzorik (Ljubljana); 20.00
TV dnevnik (Beograd); 20.30
TV drama (Ljubljana); 21.30 Zabav-
no-glasbena oddaja (Skopje); 22.00
Poročila (Beograd).

Torek, 5. 7.

18.50 Poročila (Ljubljana); 18.55
Kratek film Charlieja Chaplina
(Ljubljana); 19.15 Malo za res, ma-
lo za šalo — zabavno-glasbena odda-
ja z ansambлом Jožeta Privška in
solisti (Ljubljana); 19.40 Propagand-
ni intermezzo (Ljubljana); 19.45 TV

obzornik (Ljubljana); 20.00 Voja
gumb — francoski celovečerni
film (Ljubljana); 21.30 Zadnja po-
ročila (Ljubljana).

Sreda, 6. 7.

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45
Stolac — potpisna skica studija Sa-
rajevo (Beograd); 19.00 Glasbena
dela Milana Prebande — oddaja stu-
dia Sarajevo (Beograd); 19.15 TV
pošta (Ljubljana); 19.40 Cik-cak
(Ljubljana); 19.45 TV obzornik
(Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beo-
grad); 20.30 I. Gončarev: Oblomov
— prvo nadaljevanje romana (Ljub-
ljana); 21.30 Zadnja poročila (Ljub-
ljana).

Četrtek, 7. 7.

17.55 Poročila (Beograd); 18.00 Od
zore do mraka — oddaja o JLA (do
18.25) (Beograd); 18.40 Poročila
(Ljubljana); 18.45 Ventilator — od-

NAJDELAVNEJSI AKTIV. POSNETEK PRIKAŽUJE ČLANE MLA-
DINSKEGA AKTIVA IZ GRIZ, KI JE LETOS DOBIL OBČINSKO
NAGRADO ZA SVOJE USPEŠNO DELO. ČLANI OMENJENEGA AK-
TIVA SO V ZADNJEM ČASU OPRAVILI NESTETO DELOVNIH
AKCIJ, SODELOVALI PRI KULTURNEM IN ŠPORTNEM ŽIVLJE-
NJU KRAJA TER PRI UREJANJU ŠPORTNIH OBJEKTOV.

Likvidacija obrtne delavnice

Svet za gospodarstvo in družbeni
plan občine Slovenske Konjice je
na svoji zadnji seji obravnaval ana-
lizo zaključnih računov gospodar-
skih organizacij za leto 1965. Na
osnovi zbranih podatkov je ugotov-
il, da so podjetja zadovoljivo go-
sposodarila in da so uspehi poslova-
nja odraz prizadevnosti delovnih ko-
lektivov.

V nadaljevanju je svet za gospo-
darstvo razpravljal o predlogu de-
lovne skupnosti obratne delavnice
»Stavbeno ključavničarstvo in ko-

vinška galanterija« Slovenske Ko-
njice za uvedbo postopka redne li-
kvidacije te obrti. Svoj predlog je
delovna skupnost utemeljila s tem,
da se je močno zmanjšal obseg de-
javnosti, zaradi česar obstaja mož-
nost nerentabilnega in nekonku-
renčnega poslovanja. Svet se je stri-
njel z obrazložitvijo delovne sku-
pnosti ter dal soglasje, da uvede po-
stopke redne likvidacije. 3-članska
likvidacijska komisija, ki je bila
predlagana na tej seji, bo pričela z
delom v začetku julija. V. P.

(Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila
(Ljubljana).

Sobota, 9. 7.

18.20 Poročila (Ljubljana); 18.25
Film za otroke (Ljubljana); 18.45
1:1 — glasbena oddaja (Zagreb);
19.25 Vsako soboto — pregled TV
sporeda (Ljubljana); 19.40 Cik-cak
(Ljubljana); 19.45 TV obzornik
(Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beo-
grad); 20.30 Boj za obstanek — se-
rijski film (Ljubljana); 21.00 Humo-
reska iz cikla Galski petelin (Beo-
grad); 22.00 Svetnik — serijski film
(Ljubljana); 22.50 Zadnja poročila
(Ljubljana).

CELJSKI ROKOMETAŠI USPELI

Na lepem stadionu Klasije v Slavonskem Brodu so celjski rokometarji napravili svoj zrelostni izpit iz rokometu. V vseh predmetih so dobili odlično oceno, kar povedo tudi rezultati: Celje — Bečej 10:9, Celje — Velež (Mostar) 16:7, Celje — Radnički (Slav. Brod) 12:8. Celjska rokometna šola, ki so jo skozi sedem let vodili Jože Kuzma, Tone Goršič in Franc Ramskugler je končno dosegla svoj namen — uvrstitev v družbo najboljših v državi. Atletika je tako v Celju dobila v Celju dostojnega partnerja, slovenski rokomet pa svojega drugega ligaša.

Celjski so navdušili vse prisotne, čeprav je 3000 glav množica na stadionu v zadnji tekmi zahtevala zmagaj svojih ljubimcev. Toda igralci Celja, ki so med domačini pred tekmovalcem veljali za »turiste«, so prvi pokazali svoje pravo znanje. S hitro igro in z izrednimi streli od daleč so zlahka dosegali gole. Trener domačinov — sicer trener državnega prvaka Medveščaka Stencl je z roba igrišča zaman dajal navodila domačinom, ki spričo odlične pripravljenosti vseh celjskih igralcev sploh niso vedeli, komu naj posvetijo več pozornosti. Maloštevilni celjski navijači so zlasti po odmoru neprestano gledali na uro.

Ko je bilo potrebno zdržati še 14 minut, je bil rezultat 10:6. Tedaj je sodnik Valčić iz Beograda začel soditi zelo ostro in Krelj je moral za dve minuti z igrišča. Gledalci so uprizorili pravo torčido in zahtevali vsaj neodločen rezultat, ki bi domačinom tudi omogočil prvo mesto. Celjski se z igralcem manj borijo z zadnjimi močmi. V teh trenutkih se izkaže vratar Presinger, v protinapadu pa T. Goršič z levo roko doseže rezultat 11:6. Sodnik je začel zelo ostro reagirati na prekrške Celjanov in izključena sta bila Snedič in ponovno Krelj. Domačini so prednost dveh igralcev izkoristili in

V soboto je odpotovala na tradicionalne igre Bratstva in enotnosti prva skupina celjske mladine. Tem je sledila v ponedeljek še ekipa atletov, ki bo prav tako nastopila na srečanju mladine iz Tuzle, Vinkovca, Zrenjanina, Titograda in Celja. Od športnih iger se bodo tekmovalci pomerili med sabo v atletiki, rokometu, košarki in telovadbi.

Foto: H. S.

zmanjšali na 11:8. Sedem minut pred koncem je bil do konca tekme izključen še najboljši igralec T. Goršič, vendar so fantje v progastih majicah zdržali. Rutinirani Djakić je prevzel dirigiranje oslabljenega mostva, gledalci pa so že utihnili. Blizal se je trijumf Celjanov. Nekaj

DROBNE IZ SLAV. BRODA

Trener domačinov (sicer pa trener državnega prvaka Medveščaka) Stencl je ob zaključku le priznal premoč Celjanov in dal zanimivo izjavo: »Da domači Radnički ni uspel, smo v mnogočem krivi tudi mi iz Medveščaka. Ob zadnjem treningu, ki smo ga imeli v Celju, so nas Celjski dobro kopirali in njihov stil je popolnoma enak našemu. Povem lahko samo še to, da je zmagala najboljša ekipa turnirja. Mnogo uspeha vam želim v naslednji sezoni v zvezni ligi.«

Predsednik kluba Janez Skrlec je ravno na zadnji dan kvalifikacij praznoval svoj rojstni dan. Ves srečen je ob zaključku tekme zatrjeval, da mu je to najlepše darilo v vsej športni karieri.

Zanimivo je, da so Celjski svojo zadnjo tekmo v Slav. Brodu odigrali v črnobelih progastih majicah, v katerih so osvojili prvo mesto pred dvema letoma v štajerski ligi in se plasirali v republiško ligo. V spomin na zadnji uspeh so si igralci lahko majice obdržali.

pred koncem še Krelj z učinkovitim zadetkom iz 10 m postavi piko na i in končni rezultat. Še nekaj sekund in enajst mladih fantov se objema in joče od veselja. Trenutek zatem zadoni v slačilnici slovenska pesem. Pripravljene bakle v rokah domačih navijačev pa se niso prižgale. Igralci Bečejja, ki so edini navijali za Celjane, jim čestitajo k uspehu.

K uspehu so prispevali seveda vsi igralci, največji delež pa v zadnjem srečanju Tone Goršič, Djakić in vratar Presinger. Sicer pa so nastopili na turnirju vratarja Presinger in Markovič J., Djakić, ki je dosegel 10 golov, T. Goršič 6, Krelj 6, Markovič N. 5, J. Goršič 5, Snedič 4, Koren 1, Povalej 1, Savodnik in Levstik.

J. K.

ŽRTVE PROMETA

ZADREMAL ZA KRMILOM

Voznik tovornega avtomobila CE 57-91 Ivan Berdnik je peljal iz Gornjega grada proti Mozirju, ko je v naselju Lačja vas zadremal za krmilom in zapeljal s ceste v lešeno vrtno ograjo, kjer se je prevrnil na desni bok. Avtomobil je bil natovorjen s stekleno embalažo. Na srečo ni bilo telesnih poškodb, skupno škodo pa so ocenili na 6.650 N-dinarjev.

USODNA GUMA

Proti Cerovcu je vozil kolesar Jakob Kuraj in peljal na moškem kolesu Antona Trafenika. V Ločen dolu je nenadoma počila prednja guma na kolesu, tako, da sta oba padla po cestišču. Kolesar Kuraj je dobil odrgnine po obrazu in rokah, Trafenik pa pretres možganov in rano na glavi, tako da so ga zadržali v celjski bolnišnici.

NASI MOSTOVI

Prometna nesreča se je zgodila na cesti IV. reda Globoče — Ilovca pri Vojniku. S tovornjakom CE 75-18 naloženim z opeko je na lesem most preko potoka Tesnica zapeljal voznik Franc Levec. Tedaj se je zlomil glavni nosilec in je tovornjak padel z zadnjim delom v potok. Škode je za 3.000 N-dinarjev.

BREZ LUČI

Mopedist Karl Uratarič je peljal iz Marije Gradca proti Laškemu in prehitel parkirani osební avtomobil. Nasproti mu je brez luči pripeljal mopedist Ivan Zeleznik in se zaletel v Uratariča. Pri tem je dobil Zeleznik pretres možganov, rano na glavi in praske po rokah. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

NEPRIMERNA HITROST

Viktor Pekošek je z osebnim avtomobilom CE 96-52 vozil iz Dobrne v Hudičev graben. Ko je pripeljal na oster ovinek mu je nasproti pripeljal z neprimerno hitrostjo mopedist Andrej Rošar in se zaletel v avtomobil. Mopedista je zbil po tleh in je dobil pretres možganov, rane na levi nogi in desni roki. Na obeh vozilih je za 2.000 N-dinarjev škoda.

TEZKE POSKODBE

Voznik motornega kolesa Anton Golčman je vozil iz Frankovega proti Stranicam in ko je pripeljal na nepregledni ostri ovinek ga je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo s ceste v obcestno jablano, nakar je padel na travnik. Dobil je težje telesne poškodbe. Škoda na motorju so ocenili na približno 1.000 N-dinarjev.

DRAGI BRALCI — VOZNIKI!
GLEJTE DA NE BOMO MORALI
V PRIHODNJI STEVILKI PISA-
TI TUDI O VASI NESRECI!

KEGLJAČI CELJA PRVI

V nadaljevanju občinskega prvenstva kegljaških ekip v borbenih partijah so bili doseženi naslednji rezultati: Ingrad : Aero 716:607, Store : Olimp 782:702, Celje : Olimp 771:669, Store : Ingrad 811:794, Invalid : Kovinotehna 709:657, Celje : Ingrad 926:750, Olimp : Kovinotehna 825:729, Invalid : Aero 835:652, Celje : Store 820:794.

Končna tabela spomladanskega dela:

1. Celje	6	6	0	0	5018	12
2. Store	6	4	0	2	4942	8
3. Invalid	6	4	0	2	4712	8
4. Ingrad	6	4	0	2	4643	8
5. Olimp	6	2	0	4	4425	4
6. Aero	6	1	0	5	3849	2
7. Kovinotehna	6	0	0	6	3787	0

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 1. julija ob 20. uri: Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Gostovanje v Zagorju.

Sobota, 2. julija ob 20. uri: D. Garrick-Smole: VARH. A. Medved: RENDEZVOUS. Gostovanje v Smartnem ob Paki.

Nedelja, 3. julija ob 15. uri: Anton Novačan: VELEJA. Gostovanje v Gornjem gradu.

Nedelja, 3. julija ob 20. uri: Anton Novačan: VELEJA. Gostovanje v Ljubnem ob Savinji.

DRUGO IN PETO MESTO

V nedeljo je bilo na celjskem atletskem stadionu finale tekmovanja za atletski pokal Slovenije za mlajše mladince in mladinke. Če smo že zadovoljni z drugim mestom domačih tekmovalcev pri mladincih, potem nikakor ne moremo biti zadovoljni s petim mestom pri mladinkah. Pri vsem tem pa še moramo poudariti, da so Celjski osvojili le eno prvo mesto in še to v štafetnem teku.

Vse to kaže, da Lubejeva, Urbančičeva in še katera znana celjska atletinja nima naslednice. Nekoč so celjske atletinje slovele kot najboljše v državi, pa naj je to bilo pri mlajših ali starejših mladinkah, sedaj pa naenkrat opazimo, da so šele na petem mestu v Sloveniji. Kje so vzroki bi verjetno težko reči. Vsekakor je eden izmed pri nenačrtnem delu pri šolski telovadbi, saj pri Klavdivarju ne morejo dati mladim tekmovalcem vse od A do Z. Osnovni korak bi morali narediti že v šolah, česar pa zaenkrat še ne moremo

opaziti, vsaj v mnogih primerih še ne. Pa tudi neresnost samih mladincev je kriva tega neuspeha, saj se mnogi zadovoljijo le s tem, da dobijo opremo, pridejo enkrat na teden pogledati na stadion, potem pa takl nastopijo. Jasno je, da je po tem rezultat takšen, kakršen je bil v nedeljo pri mlajših mladinkah. Peto mesto v Sloveniji prav gotovo ni uspeh za društvo, kot je celjski Klavdivar.

—fk

Odlični atletinji

Nekateri celjski atleti in atletinje so v preteklem tednu zopet gostovali na tujem. Tako je Vranink gostoval v Italijanskem Meranu in nastopil v deseterboju. V konkurenci skoraj dvajsetih deseterbojcev je poškodovani Vranink zbral 6602 točk in zasedel 5. mesto.

V Sleni je bila najboljša predstavnica Lubejeva, ki je zasedla prvi mesti v skoku v daljino in teku na 80 m čez ovire, v teku na 100 m pa je zasedla drugo mesto. Vazič je v teku na 1500 m dosegel sicer soliden

rezultat 3:45,9, ki pa ni zadostoval za kaj več kot 5. mesto. V teku na 800 m pa je bil osmi. Šesto mesto je zasedel Špilar v metu kopja — 67,74 m.

Največji uspeh je dosegla tudi Urbančičeva na tekmovalstvu v Berlinu, kjer je v metu kopja zmagala z rezultatom 53,54 m. Nasploh je ta tekmovalka v zadnjem času v izredni formi in zato ni nič čudnega, če je v svoji disciplini trenutno celo sedma na svetu.

EG

Občani, delovne organizacije!

KREDITNA BANKA CELJE
JE UVEDLA

posebno namensko varčevanje

ZA NAKUP, GRADITEV IN OBNOVO STANOVANJ

Lastno stanovanje si lahko pridobite:

- z varčevanjem
- z vezanjem sredstev delovne organizacije in s posojilom banke

Vključite se v novo obliko varčevanja! Pojasnila dobite pri KREDITNI BANKI CELJE — osrednji enoti in ekspoziturah ZALEC, MOZIRJE, LASKO, SEVNICA, BREZICE, SLOV. KONJICE, ROGASKA SLATINA, SMARJE PRI JELSAH, SENTJUR PRI CELJU

ter pri podružnicah SLOVENSKA BISTRICA, VELENJE z ekspozituro ŠOSTANJ, SLOVENJ GRADEC z ekspozituro RADLJE OB DRAVI, DRAVOGRAD in PREVALJE.

ZRNO DO ZRNA POGACA — KAMEN NA KAMEN PALACA!
KREDITNA BANKA CELJE

Neuspeh mladih košarkarjev

Mladinci KK »ZSD« Celje so sodelovali na republiškem prvenstvu v Kranju in v konkurenci devetih ekip zasedli zadnje mesto. Videlo

se je, da mladi igralci iz Celja še nimajo dovolj rutine za nastope na takih turnirjih, precej pa so jih oškodovali tudi sodniki. V odločilni tekmi za 2. mesto v svoji skupini so izgubili s Soro iz Škofje Loke samo za 2 točki, k čemur pa je pripomogel najslabši mož na terenu, sodnik Steiner iz Ljubljane, ki je očitno navijal za Soro, zato pa so Celjski izgubili tudi moralo za naslednje tekme. Slovenski prvak za leto 1966 je ljubljanska Olimpija, ki je v finalu premagala svojega krajevnega tekmeča Slovana. Rezultati tekem celjske ekipe:

Olimpija : Celje 76:44 (37:26)
Sora : Celje 50:48 (31:25)
Plasma za 7., 8. in 9. mesto:
Domžale : Celje 84:60 (33:26)
Ruše : Celje 70:65 (43:23)
Na vseh tekmah sta pri Celjskih prikazala najboljšo igro Zupancič in Sagadin.

Janez Cepin

Brezplačna letovanja

Ves dan v naravi – Organizirano varstvo – v pomoč staršem

Začelo se je obdobje, ki so se ga otroci veselili že vse šolsko leto. To da tudi počitnice so po svoje problem. Tistih nekaj tednov dopusta, ki ga otroci in starši preživijo skupaj, je le del otrokovih dolgih počitnic. Zato ostanejo mnogi brez pravega nadzorstva. V nekaterih občinah so se že pred leti odločili, da to vrzel izpolnijo tako, da otroke povabijo na dnevna letovanja, kjer v naravi ob kopanju in igri preživi-

jo tisti del dneva, ko so starši v službi. Tudi letos bo tako. V Celju je pobuda za organizacijo dnevnih letovanj za šoloobvezne otroke prevzela občinska zveza prijateljev mladine. Toda, ko so računali stroške, so ugotovili, da bi starši letujočih otrok morali za varstvo in oskrbo prispevati najmanj 200 starih dinarjev dnevno. To pa bi bilo za nekatere preveč in verjetno bi se zgodilo, da dnevno letovanje — vsaj po

udeležbi — ne bi uspelo tako kot sicer. O tem je razpravljala tudi občinska sindikalna organizacija in sklenila, da bodo v celoti krili stroške dnevnega letovanja. Tako bodo celjski otroci letos prvič letovali — zastonj. Bilo bi prav, če bi zgled občinskega sindikalnega sveta, ki je v te namene določil dva milijona dinarjev, vzbudil tudi delovne organizacije, da bi za dnevno letovanje prispevale primerne zneske. Tudi to navsezadnje sodi v otroško varstvo, ki je konec koncev odločilno tudi pri dvigu produktivnosti in boljših proizvodnih rezultatov sploh.

Otroci naj bi se zbirali zjutraj ob osmih — na igrišču za gimnazijo, od koder bodo skupaj odšli k izletišču Na gričku, kjer bodo postavljeni tudi šotori, kamor se bodo lahko zatekli ob dežju in slabem vremenu. Dobili bodo tudi malico in kosilo, vmes pa se bodo igrali, kopali in zabavali. Domov se bodo vrnili ob 18.30 in to spet na igrišče za gimnazijo, od koder se bodo razšli po domovih.

Celjanom se torej obeta prvo brezplačno letovanje otrok. Prav bi bilo, da se ga udeleži čim več otrok, saj bodo lahko starši tako v miru preživeli ure na delovnem mestu, otroci pa varno in koristno prebili svoj prosti čas.

Prijave za dnevno letovanje otrok sprejemajo predsedniki sindikalnih podružnic delovnih organizacij, pa tudi pri občinski zvezi društev prijateljev mladine.

I. B.

PREPROSTO, LEPO

Dober popelin in preprost kroj sta odliki obeh modelov, ki naj olajšata vroče poletne dni. Okrogla ovrtnika sta mladostna, obleki pa se telesu ne prilagata, temveč ob njem le drsita. Najlepše se bosta podali tistim, ki jih še nimajo veli ko čez dvajseto.

ZA POLETNI VEČER

Sezona velikih plesnih prireditev je sicer že končana, toda včasih si je tudi poleti treba slovesneje urediti lase. Za take priložnosti si že marsikatera žena omisli večerno pričesko. Danes predlagamo nekaj manj običajnega.

Lasje za pričesko na sliki so postriženi tako, da so na tilniku, ob ušesih in na čelu zelo kratki, na temenu pa je pramen las daljši in bogatejši. Preprosteje je, če ta pramen nadomestite z umetno kito las, saj je krajša pričeska poleti res veliko bolj praktična kot težki, dogli lasje. Daljši pramen las počesete torej na stran, naravnate pristrizene lase na čelu, levem ušesu pa privoščite, da pokuka v lep poletni večer.

K taki frizuri pa sodi seveda zelo preprosta obleka; brez vsakega nakita, brez vsake posebne šminke. Naj lasje opravijo svoje lepo poslanstvo!

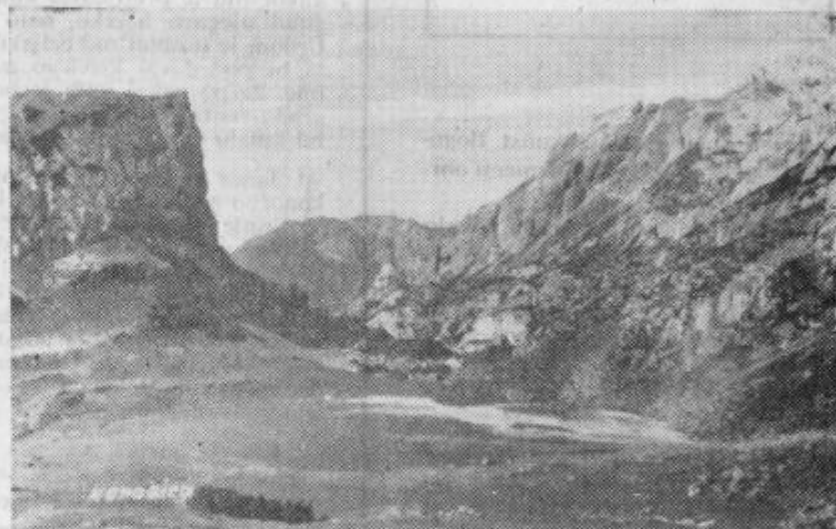
POJDIMO NA GORE

Z jutranjim avtobusom se peljemo iz Celja do znanega gostišča pri Rogovilu in tu se vrnemo peš nekaj nižje pod gostišče do mostička in preko njega pelje pot v Robanov kot, ki je slikovit naravni amfiteater, ki mu ozadje tvorijo Ojstrica, Molička planina in Grofička. Potok Robanova Bela se v skakavcih spušča z ledeniške groblje v Savinjo. Skozi Robanov kot gre planinska pot na Korošico. Ta pot je zavarovana in precej težavna. V Robanovem kotu je bila v letu 1944 partizanska bolnišnica, ki je Nemci, ki so predrli dvakrat s Koroškega v Solčavo in jo požgali, prebivalci pa so zbežali na Korošico, niso odkrili, pozneje se je bolnica preselila v Matkov kot.

V 4 urah primerne hoje pridemo na Korošico, kjer stoji Kocbekov dom (1.808 m), ki ga upravlja PD Celje in ki je imenovan po znanem planincu Kocbeku, nekdanjem nadučitelju v Gornjem gradu.

Na Korošico pa pridemo v 4 urah in pol tudi iz osrčja Logarske doline tako, da kmalu za Plesnikom zavijemo s ceste na levo na Klemenškovo planino, ki nudi vedno sladko in kislo mleko in razne mlečne izdelke. Tu se malo ustavimo in nadaljujemo pot v Škarje, ozko sedlo med Ojstrico in Planjavo. Do tod je pot še kar lahka, pozneje pa nekoliko težja, vendar ni naporna, ves čas imamo lep razgled na vse strani in kmalu smo tudi iz te smeri v Kocbekovem domu.

Iz Luč je mimo velike Planinškeve kmetije najzložnejši pristop na Korošico, pot traja 5 ur mimo Vodel.

Cudovita okolica Kocbekovega doma na Korošici je navdušila že mnoge planince.

Foto: Pellkan

V Kocbekovem domu bomo prenočili, zgodaj zjutraj se povzpeli na Ojstrico, kajti večinoma imamo lep razgled samo zgodaj zjutraj iz tega značilnega vrha, ki ga vidimo čistokrat ob lepem vremenu iz našega Celja.

Z Ojstrice se nam odpre vsa Logarska dolina, ta v našem gorovju gotovo od tako izrazitih oblik, da ji je malo enkih v Alpah.

S Korošice pa se lahko vrnemo preko Planjave na Kamniško sedlo in od tod na Okrešelj ali pa s Kamniškega sedla v Kamniško Bistrico.

Izurnjeni planinci pa napravijo lahko turo s Korošice preko Presedlaja in Konja na Veliko planino. Ta pot že nekaj let ni dobro zavarovana in zato svetujem, da do nadaljnjega ne hodite po njej, ker je precej eksponirana, pri tem pa zelo lepa in polna prirodnih lepot.

Dr. Ervin Mejak

Pomembnost vode

Voda je važnejša kakor hrana. Brez hrane lahko živite mesec dni, brez vode bi umrli po nekaj dneh. V sestavinah človeškega telesa nastajajo kemične spremembe in voda je glavna sestavina vsakega izločanja. Vaše telo je sestavljeno iz več kot dveh tretin vode. Vodo sprejemamo s pitjem in hrano, izločamo pa jo iz telesa z urinom, z izmečki, s potenjem in z isparevanjem kože in pljuč.

Koliko vode potrebuje telo je odvisno od starosti, od hrane, narave dela, temperature telesa ter od temperature in vlage ozračja. Navadno je potrebno tri četrta litra vode dnevno. Dve tretjini dobivamo z redno hrano, ostalo pa je potrebno popiti. Na splošno naj velja pravilo, da ne bi smeli popiti manj kot četrta litra vode dnevno, več pa, če čutite za to potrebo. Vaš občutek že je je najbolj zanesljiv vodič glede količine vode, ki jo morate popiti. Nobene škode ne bo, če boste popili preveč vode, ker bodo ledvice vsak višek takoj izločile.

ABC nege

Obuli smo sandale in pri tem nismo najboljše volje. Koža na petah je razpokana in trda, nohti so grčati, gležnji nekoliko preokrogli, kratka, ugotavljamo da so nogavice le v redu stvar, kajti pod njimi kaj lahko skrijemo te majhne nevesčnosti.

Ze res, toda sandale so vendarle najbolj praktično poletno obuvanje in prav je, da jih z veseljem obujemo. Za to pa je treba noge negovati. Umivati jih moramo vsak večer, v vodo pa vsujemo žlico jodove ali navadne kuhinjske soli. Noge po desetminutni kopeli skrbno obrišemo in se posvetimo koži. Trdo kožo na podplatih in ob prstih bomo odpravili tako, da bomo po kopeli namazali podplate s 10 odstotnim salicilnim vazelinom in obuli kratke nogavice, da ne umažemo posteljnine. Po vsaki kopeli poskušamo kožo tudi ostrgati. Še najboljše nam pri tem pomaga plovec v kamnu ali prahu. S plovcem v kamnu krožno drgnemo po trdi koži, plovec v prahu pa moramo prej zmešati z vodo v gosto pasto, jo namazati na trdo kožo in z leseno deščico ali krtačo zdrgniti tiste dele kože, ki jim hočemo odstraniti vrhnjo roženo plast. Nohle na nogah moramo postrčiti naravnost, lahko jih tudi polakiramo, vendar pazimo, da se barva laka ujema s tistim, ki ga imamo na nohtih rok in seveda z barvo rdečila za ustnice.

Higiena je torej najučinkovitejše kozmetično sredstvo, ki velja tudi za noge.

Pijmo mleko

Mleko uvrščamo med najidealnejša živila. Zal tega mnogi ljudje ne vedo in vse preveč podcenjujejo to »pijačo za otroke«. Toda mleko vsebuje snovi, ki so potrebne vsakemu organizmu. Potrebuje jih za rast in normalen razvoj, za ohranitev in krepitev telesne moči in za odpornost proti boleznim. Morda še ne veste, da je v litru mleka 35 gramov beljakovin, 35 gramov maščob, 48 gramov mlečnega sladkorja, 7 gramov rudninskih snovi in veliko vitaminov — A, ki pospešuje rast, B, ki je potreben za zdravo živčevje, D, ki preprečuje rahitis in številni drugi. Liter mleka da telesu 650 kalorij, torej prav toliko kot na primer sedem kokošjih jajc, 55 dkg puste go-

vedine ali teletine, 0,45 kilograma puste svinine, 0,70 kilograma perutnine ali 1 kilogram in 20 dkg jabolk.

Mleko bi morali piti ljudje vseh starosti, moralo pa bi stati na mizi med vsakim obrokom. In če upoštevamo, da je v primerjavi z drugimi živilmi še poceni — pravijo na prospektu, ki so ga izdali pri glavnem odboru Rdečega križa — bi lahko po njem pogostejše segali. Tako kot mleko, vsebujejo hranilne snovi tudi mlečni izdelki. To velja tako za jogurt in smetano, kot za surovo maslo in najrazličnejše sire. Dragoceno pa je tudi mleko v prahu, kondenzirano oslajeno mleko, evapirano mleko in celo — mlečni sladole.

KAJ JE Z DEBELIM RTIČEM?

Mladinsko naravno zdravilišče Debeli rtič je ustanovil Glavni odbor Rdečega križa Slovenije, sredstva zanj pa so zbrale vse organizacije Rdečega križa v Sloveniji. Ze pred reformo je bilo zdravilišče zasedeno zelo neenakomerno. Po reformi pa je ostalo skoraj prazno... Čeprav je res, da so skupnosti socialnega zavarovanja v finančnih težavah, pa menimo, da ni prav omejevali zdravljenje otrok. Sredstva za kopališko-klimatsko zdravljenje znašajo namreč trenutno samo 2,8 % celotnih stroškov za zdravstveno varstvo. Posebej pa je treba še upoštevati, da je vendar Debeli rtič edino slovensko obmorsko klimatsko zdravilišče za otroke, ki je odprto vse leto. Če bi bile vse leto zasedene vse postelje in če bi se vsak bolniček zdravil samo mesec dni, bi se v tem času zvrstilo vsega komaj 3.400 otrok. Ze pri prvih pregledih šolskih otrok pa so ugotovili 56.000 otrok z obolenimi dihal, skoro 24.000 s kožnimi obolenji in 5.400 z boleznimi kosti in sklepov ter 4.400 nedohranjenih otrok. Vsi ti in taki otroci spadajo v obmorsko klimatsko zdravilišče. Treba bo preusmeriti naše zdravstvo, da bo dajalo odločno prednost preventivi in tako s čimprejšnjim zdravljenjem zgodnjih in lažjih obolenj preprečevalo hujša in dražja obolenja. V resoluciji letošnjega kongresa Socialistične zveze Slovenije je ugotovljeno, da družbena srčba za otroško varstvo močno zaostaja za našimi potrebami in tudi za tistimi gmotnimi možnostmi, ki jih vendarle imamo. C. G.

LJUDJE PO MODI

Fančinoviči so se vrnili domov po dveh letih bivanja v Združenih državah Amerike in nas povabili na obisk. Najprej koktejl, nato pa so nam servirali nekakšno karfiolo v majonezi.

— Delikatesa južne Pennsylvanije, je rekla gospodinja.

Vzela je kosček cvetače, jo pomohila v majonezo in jo pojedla, ne da bi skrivala zadovoljstvo.

— Čudovito!

Mi smo prav tako pojedli kosček, nato pa omenili barbarstvo poljske kuhinje in odrešilne lastnosti vitaminov.

— Se en kosček! Je silila v nas gospodinja. — Kaj dvajset ljudi ne more pojedli ene same glave cvetače? Saj boste lačni!

— Kaj še! smo rekli.

Potem smo vsi odšli v »Kokos« na večerjo.

Ob praznovanju rojstnega dne neke Nevrocke so nam servirali koktejl in kolerabo (lotarinska specialiteta), pri Kovalkovičevih so nas pogostili s koktejlom in bambusovo skorjo (Tajland), pri Druškovičevih s koktejlom in surovimi jajci (priljubljena jed protestantov iz jugovzhodne Hesije), pri pesniku Košonu s koktejlom in naseklanim haringom (Polinezija).

Nekaj takšnih zastrašujočih elegantnih prijemov in mi morda kdo od sorodnikov v smo se poprej preden smo šli na obisk, pozanimali, če je bil inozemstvo.

Nedavno nas je povabila na obisk Patašonska. Povabilo smo seveda sprejeli, kajti njen mož je sicer odšel v inozemstvo, vendar se še ni vrnil.

Ponudila nam je haringo v najčistejšem in najfinjšem oljnim olju, vse mogoče solate, paštete, čorbe z ušesi, torte, sir in izbrano žganje. Skromno, toda okusno.

Fokuzalo se je, da smo uspeli, tako rekoč v zadnjem trenutku. Dva dni potem se je namreč Patašonski vrnil iz inozemstva. Na večerji, posvečeni njemu na čast, so servirali koktejl in nekaj drugih svetovnih specialitet.

OBRVI

Znani čehoslovaški okulist Boguslav Slavík je govoril o namenu obrvi:

— Obrvi imamo za to, da čuvajo oči pred znojem, ki nam teče po čelu. Kdor ne dela, ta ne potrebuje obrvi in se lahko zadovolji z obrvmi, narisanimi s tušem.

PREVEČ TVEGANO

Star angleški milijonar je hotel zavarovati zvestobo svoje žene. Ko je zastopnik zavarovalnice srečal »zavarovani objekt«, dvajsetletno lepoticco, je rekel:

— Z zavarovanjem ne bo nič, kajti to bi bilo preveč tvegano!

FILATELISTA

Ob koncu prejšnjega stoletja je nek londonski časopis objavil oglaš: »Dekle, staro 22 let, iz dobre družine, ki ima 2 milijona funtov, išče znanstvo z mladeničem zaradi ženitve.«

Iz različnih koncev sveta se je javilo kakih 30 tisoč ponudnikov.

»Nevesta«, ki sta bila dva duhovita angleška filatelista, sta tako občutno obogatila svojo zbirko.

FERDO
KOČEVAR

Mlinarjev

JANEZ

— 57 —

— Tovariš, je spregovoril prišlek čez čas in si obrisal solze, — smrt ne more biti tako grozna kakor sužnost, ki naju čaka. Daj, skočiva v morje!

Janez je bil takoj pripravljen; planil je kvišku in obstal, kajti »Janez, ti?« je zašepetal tovariš in zdaj je v glasu prepoznal Marjetko. »Da se bova tukaj našla...« je zastokal. Padla sta si v naročje. Zdaj jima je postalo lažje.

Medtem je na krovu nastal velik hrušč in trušč in ljudje so begali sem in tja.

— Veš kaj, Marjetka, je rekel Janez, — najbrž so opazili, da naju ni zgoraj, pa bodo prišli po naju. Le brž, brž skozi okno v morje, drugače se ne rešiva.

Se enkrat sta se objela... samo trenutek in globina bi ju bila požrla, toda nenadoma so ju zgrabile krepke roke in ju rešile tako rekoč že med skokom.

— Kaj sta nora? je zagrmel glas.

Janez se je ozrl in obstal zelo presenečen, ko je zagledal pred seboj papeževga odposlanca, ki ga je rešil iz bežigradske ječe. Sužnji so poklekli okrog njega, mu poljubljali rob obleke, kakor svojemu očetu in ga prosili, da bi jih odkupil iz sužnosti. Jokali so in se smejali od sreče. Toda kako se je zgodilo vse to?

Papež v Rimu je slišal, da je v Alžiru zelo veliko kristjanov v suženjstvu, ki zastoni prosijo milosti. Slišal je, kako trpijo in kako zverinsko jih mučijo. Srce mu je vzplamelo v ljubezni do bližnjega in po vsem krščanskem svetu je razpisal prispevke, s katerimi bi sužnje odkupili. Globoko je segala tedaj krščanska vera v žep in kmalu so zbrali toliko denarja, da je papež poslal v Alžir ladjo, s katero naj bi se vrnili odkupljeni sužnji. Po naključju je izbral prav tistega moža, ki ga je bil nekega dne poslal z izobčilnim pismom v Celje h grofu Urhu. Ko so Turki v Alžiru izvedeli za papežev namer, so se zakleli, da ne bo nihče prodal nobenega sužnja. Papeževemu odposlancu sedaj ni kazalo drugega, kakor da si je kupil dragoceno turško obleko, dal na ladji razviti turško zastavo in se sploh obnašal kot pravi Turek. Tako mu je uspelo, da je Turke premotil. Pričeli so mu ponujati sužnje z vseh strani, ko so videli, da jih pobira kar od kraja, da jih dobro plačuje in da ima še mnogo zlata pri sebi. Že prvi dan je odkupil toliko sužnjev, da je bila njegova ladja polna. To je bilo ravno tedaj, ko je bil zasidran v alžirskem pristanišču in je priplula Arabčeva ladja iz Carigrada.

Papežev poslanec je preoblečen v Turka hodil zamišljen po obrežju, ko ga je vzdramil krik. Janez je namreč, ko je stopil na afriška tla, na vse grlo zavriskal, kajti mislil je, če bi bila kje v bližini njegova ljubljena Marjetka, da bi ga sli-

— 59 —

pila na domača tla, sta oba pokleknila, poljubila zemljo in se zahvaljevala naključju, ki ju je zopet pripeljalo na domača tla mimo toliko nevarnosti.

Spotoma sta izvedela tudi za žalostni konec grofa Urha. Tudi on se je podal na Ogrsko v vojsko, toda prišel je nepozno pred Beograd. Tunki so bili že premagani. Na bojišču se je vnel hud prepir med grofom in starejšim Sibinjskim. Čim bolj sta se prepirala, tem srditejša sta postajala. Končno sta planila z meči drug na drugega in se pričela bojevati. Grof Urh se je junško branil, toda ogrski plemiči ga niso mogli videti živga, zato so priskočili na pomoč Sibinjskemu. Razumljivo, da se grof ni mogel bojevati v neplemiški borbi; kmalu se je zgrudil poln ran na tla, kjer je izdihnil. Zgodilo se je, kakor mu je prerokoval kmetič Zagorec, ko je nekoč Urh pogubil njegovo hčerko, nato pa okradel še njega. Z grofom Urhom je usahnil rod celjskih grofov. Ni bilo ne hčere ne sina, ki bi podedoval krivično nagrabljeno premoženje in slavno ime. Že po nekaj letih je pokazala streha gornjega celjskega gradu rebra. Viharji so uničevali grad na vseh straneh, da je bil kmalu videti kakor kakšna podrtija.

Janez in Marjetka sta priromala v Teharje ravno na velikončno nedeljo. Pokrajina je bila v najlepšem cvetju. Cvetle so češnje, po travnikih je bilo vse polno zvončkov in trobentic in tudi prve lastovke so obletavale domačije. Vaška mladina se je igrala po trati s pirhi in iz dimnikov se je dvigal dim visoko v nebo, saj je bilo tistega dne pri vsaki hiši kaj bolj-šega v peči. Vse je bilo videti praznično in svečano. Oba sta seveda takoj pomislila na starega Pengarja. Marjetko je bilo strah, da ga morda ni več med živimi, bila pa je veselo prese- nečena, ko je zagledala, kako se greje pred svojo hišo na top-lem pomladnem soncu.

Kdo bi mogel popisati neizmerno radost starega pošte- njaka, ko je zagledal oba svoja ljubljena. Nemo ju je objel, poljubil in blagoslovil najprej Marjetko in nato še Janeza in solze so mu privrele po razoranem obrazu. Po vasi se je hitro kakor ogenj raznesla novica, da sta se Janez in Marjetka vrnila domov. O njiju je namreč že dolgo vsa vas govorila, da sta že davno mrtva. Martinaška, ki so jo leta zdaj popolnoma ukrivila, je bila tista pošta, ki je drdrala od hiše do hiše in neverjetno novico širila dalje.

Cez nekaj časa je bila vsa vas zbrana pri Pengarjevih. Vsi so ju hoteli videti, vsi so jima hoteli voščiti srečo in kar je bilo najvažnejše, vsi so hoteli tudi slišati, kaj vse sta doživela.

Teharsko zastavo, ki jo je Marjetka prinesla neoskrunjeno od turških rok domov, so obesili na sleme Pengarjeve hiše.

— 58 —

šala. Radoveden, kaj to pomeni, je stopil papežev poslanec bliže in prepoznal svojega rešitelja iz Bežigrada.

Vsi, ki jih je odkupil, so bili hvaležni svojemu duhovnemu očetu, rimskemu papežu, ki se jih je edini spomnil, ko so bili v največjem siromaštvu na tuji zemlji — sužaji. Blagrov in blagoslova božjega so ga prosili tudi za tiste dobrotnike, ki so žrtvovali svoja življenja in s tem pripomogli, da so drugi ljudje lahko zaživel srečnejše življenje. Najbolj srečna med vsemi sta bila gotovo Pengarjeva Marjetka in Mlinarjev Janez, še toliko bolj, ker jima je papežev odposlanec prinesel novico, da grofa Urha ni več med živimi. V duhu sta že zagledala domače trate, mirne in tihe loge, znanke in prijatelje.

— Oh, kako se me bodo ljubi oče razveselili, če še žive, ko me bodo zopet zagledali, ker me gotovo že mrtvo objokujejo, saj gotovo niso dobili nobenega glasu od mene! je rekla Marjetka. — Kako sem se vendar hudo pregrešila, ko sem kar tako pobegnila, kakor pobegnejo ničvredne dekle, ker se boje kazni!

Jadno je hitela ladja po sinjem morju naravnost proti Italiji. Treji dan so zagledali potniki na obzorju črn trak. Med potjo je dobil vsakdo, ki so ga odkupili, še toliko denarja, da je lahko mirno in pošteno potoval domov. Janezu je ponudil papežev odposlanec tistih deset tisoč grških cekinov, ki jih je Arabec sprva zahteval zanj, potem pa jih je ponosno odklonil. Toda tudi Janez jih je odklonil.

— Če se čutite morda dolžnega, ker sem vas osvobodil iz Bežigrada, je rekel, — ste ta svoj dolg s tem, da ste naju osvobodili, dvakrat poplačali. Za tehle deset tisoč cekinov lahko odkupite še več sto krščanskih sužnjev, ki še vedno vzdihujejo v Alžiru v suženjstvu. Mene bi toliko denarja le pokvarilo, česar pa ne bi rad. Imam hvala bogu doma pošteno slamnato streho, par volčev, plug in brano, nekaj trsja za domače potrebe in vrhu vsega tega dvojje krepkih zdravih rok! Drugega mi pri gospodarstvu ne manjka kakor pridne in poštene gospodinjice in tudi to imam v svoji Marjetki.

Ko je odposlanec videl, da Janeza nikakor ne bo mogel pregovoriti, da bi sprejel tudi je najmanjši delež, ga je prisrčno objel in poljubil. Čudila ga je tolikšna Janezova plemenitost, kakršne v življenju še nikoli ni srečal. Oba sta se mu zdela tako vrla in poštena človeka, da ju je v Rimu predstavil svetemu očetu. Papež se je zelo prisrčno pogovarjal z njima dije časa, ju blagoslovil in končno na njuno prošnjo tudi poročil.

Težko sta se ločila mladoporočenca od Rima. Iskrena medsebojna ljubezen jima je krajšala dolgo pot, da sta, kakor bi ju nesle peroti, hitela proti slovenski deželi. Ko sta spet sto-

— 60 —

Milo se je storilo vsem navzočim, ko so se odprla vrata in je vstopil Simkov Tone, Janezov najboljši prijatelj in vzklilnik:

— Oh, Janez, ali si vendarle živ?

Janez mu je z vzklikom — Tone! stopil naproti in ga objel.

Stara slovenska navada je, da vsak važnejši dogodek v družini proslavimo, začnemo ali končamo s pojedino. Tudi pri Pengarjevih niso delali nobene izjeme. Stara Martinaška je morala hote ali ne hote v kuhinjo, kjer je zopet čakala iz kota v kot, kakor takrat, ko so imeli v gosieh tistega meniha. Tudi zdaj se je kljub visokim letom sukala tako urno, da je bila napoti sama sebi. Toda kdo bi se danes menil zanjol!

Janez in Marjetka sta bila srečna zakonca. Dobro sta gospodarila, zgledno živela in blagostanje je bilo vidno na njunem posestvu. Ker sta umno gospodarila, se jima je večalo premoženje iz leta v leto. Svojega bogastva nista nikoli zapravljala, pač pa sta zelo veliko pomagala siromašnim sosedom. Ni bilo dneva, da Marjetka ne bi nasitila, oblekla ali obdarila kakšnega reveža. Zato jo je vsa okolica ljubila in spoštovala, kajti tudi najzlobnejši jeziki se ji niso upali očitati kaj kri-vega, nepoštenega ali nopravičnega. Dočakala sta visoko sta-rost in imela sta veliko vnukov, ki sta jim v dolgih zimskih večerih pripovedovala o hudobnem grofu Urhu, o plemenitenu Teharčanov, o groznih Turkih, o bojih pri Beogradu in o sužnosti ter osvoboditvi iz nje.

Tako se je ta povest ohranila v teharski okolici od deda do vnuka, od ust do ust, od stoletja do stoletja, vse do danšnjega dne.

KONEC

V PRIHODNJI ŠTEVILKI PRIČETEK NAPE-
TE KRIMINALNE ZGODBE VINCENTA Mc
CONNORA

Lutka iz Pariza

STRAN 10
1.7.1966-št.25

Š E D A N E S
N A R O Č I T E

C E L J S K I
T E D N I K

Liboje med narodno osvobodilno vojno

Liboje in Zabukovica imata kot kraja s svojimi proletarci — rudarji bogato zgodovino. Ze v obdobju Avstroogrske so se ti delovni ljudje znali upirati proti takratnemu nasilju in se borili za svoje delovne pravice. Ko pa se je leta 1918 rodila bivša Jugoslavija, so tudi naši rudarji in njihove družine pričakovali boljši kos kruha, toda že dobro leto po rojstvu Jugoslavije je Karadjordjeva kasta in sploh beograjska čaršija pokazala pravo lice. Ne bomo danes naštevati številnih dogodkov, ki so se dogajali vse do zloma stare Jugoslavije, prav pa je, da zapišemo, kako se je znal libojški delavec, rudar in keramik tudi v tem obdobju nenehno boriti za svoje delavske pravice. Znana je trdna in solidna povezanost teh ljudi v takratnih sindikatih in uspehi, ki so jih želi preko svojih delavskih zaupnikov pri svojih zahtevah za boljše pogoje dela in plačilo za delo.

Libojški revir je tesno povezan z zabukovskim, oba sta znana po kulturno-prosvetnem delu »Svobode« in kasneje »Vzajemnosti«. Posebno po letu 1929 se glas delavca v teh revirjih še bolj povzdigne, ko se prične znana Aleksandrova diktatura, ko nastopijo znana leta svetovne krize, ko rudar in keramik opravi morda le po dva do tri »šhte« na teden. Revolucionarna miselnost pa raste in krepijo se proletarske vrste.

Se pred tem, kot je znano, je bila keramična industrija pod državnim sekvstrom in se je proizvodnja v njej konsolidirala šele leta 1923 po združitvi nemškodolske in kasaške tovarne v keramično industrijo d. d. s sedežem v Zagrebu. Delavski kadri so bili po večini mladi, neborbeni polproletarci, deloma starejši strokovnjaki — socialdemokrati, ki pa niso mogli ob preživelih oblikah delavskega gibanja ustvariti ničesar.

Ob šestomajski diktaturi pa so bili kapitalistični oblastniki še bolj oholi in stalno na preži, da se ne bi kje zaredili revolucionarni elementi. Iz predavanj, ki jih je organizirala »Svoboda«, so delavci spoznali družbene zakonitosti in se pripravljali na dogodke, ki so hitro sledili.

V Praprotnikovem rudniku pride marca 1934 do prve gladovne stavke. Obupne razmere v jami, tako tehnične kot higienske, so bile vzrok slabi storilnosti in rudarji niso dosegli po kolektivni pogodbi niti tako imenovane gosposke dnine, ki je bila po pogodbi zajamčena.

Ze takrat znani revolucionarni delavci: Jurij Debelak, Rudi Cilenšek in Leon Pačnik so organizirali gladovno stavko, to pa zaradi tega, ker bi bila s pomočjo orožniške intervencije v tej, že zaostreni borbi brž likvidirana.

Na pogajanja z rudarji so prišli znani takratni demagoški zastopniki rudarjev: načelnik II. rudarske skupine iz Trbovelj Franc Pliberšek, še pred njim pa rudarski inženir Strajher.

Stavka se je po 18 urah prenehala pod posebnimi pogoji, ki so jih postavili rudarji. Teh pogojev pa se lastnik rudnika Praprotnik ni držal in že naslednji dan so on in njegovi demagogi, ki naj bi ščitili pravice delavcev, poklicali celo srezkega načelnika in 1. aprila odpovedali 40 delavcem delo. Prišlo se je znova — rudarji niso popustili in na nova pogajanja je prišel celo tajnik Zveze rudarjev Jugoslavije v spremstvu zabukovskih socialdemokratov Jurij Arh iz Zagorja. Na račun teh pogajanj so sprejeli na delo 39 rudarjev, toda voditelje stavke niso sprejeli in ostali so na ulici, ter bili obsojeni zaradi protidržavne dejavnosti: Cilenška, Debelaka in Pačnika na tri leta zapore, pogojno za dve leti, Miha Golavšek na tri mesece, Blatnik pa je bil oproščen. To je bil hud udarec delavski solidarnosti in Libojah. Toda delavci so kljub nizkim mezdnam podpirali odpuščene tovariše oziroma njihove družine.

Bila je potrebna nadaljnja vzgoja proletariata, ki je bil v tem boju še vse premalo izkušen, socialdemokrati pa so vrgli parolo, da so ti stavkajoči delavci »steničarji«, ki razjedajo socialdemokratske vrste. Omenjeni izdajalci stavke Pliberšek in Arh so se držali svojih oblastnikov, toda slednji je dobil zaslužno kazeno v NOB.

Po tem dogodku se prične diferenciacija v delavskih vrstah, prične se nova doba za delavske pravice, in se še v tem letu pod vodstvom Debelaka, Cilenška in Pečnika formira prva partijska organizacija. Od tedaj dalje dobiva politično življenje v Libojah novo vsebino, nov polet v splošni strokovni zvezi delavcev Jugoslavije, v DPD »Zarjii« in »Vzajemnosti«, kajti po zletu »Svobode« leta 1935 so bile »Svobode« razpuščene.

Po tej stavki pride tudi prvič do močnejše povezave med delavci in kmeti, kajti kmetje so vozili keramične izdelke do nakladalne postaje v Petrovce in so bili prav tako predmet izkoriščanja. Precej je bilo takrat polproletarcev, drugi kmetje pa tudi v težkem položaju ter so tako oboji našli tu svoje skupne interese.

Ta delavsko-kmečka enotnost se je lepo manifestirala leta 1938 ob priliki skupščinskih volitev. Zveza delovnega ljudstva je postavila za svojega poslanskega kandidata magistra Fedorja Gradišnika iz Celja. Ko so oblastniki prepovedali velik predvolilni shod, je prišlo v Celju do odločnih demonstracij zbranih množic, pri katerih so delavci in

kmetje iz Liboj prebili kordon policije in žandarmerije, na čelu pa je šel kmečki sin Pepi Pospah s slovensko trobojnico.

Ugled Libojčanov je raste med prebivalstvom in v Zvezo delavcev se je lahko vključil vsak pošten državljan ne glede na versko ali politično prepričanje. Socialdemokrati in klerikalci pa so izgubljali vedno bolj svoje pristaše in zaupanje pri ljudstvu. Da bi pokazali še svojo moč, so se vključevali v četniško organizacijo.

Iz leta v leto so Libojčani lepše, pod vodstvom Partije, proslavljali 1. maj. Podkrepi so ta praznik z izleti na Šmohor, Mrzlico, napisanimi parolami in drugimi akcijami proti razrednemu sovražniku in nastopajočim fašizmu.

Pomembni so bili ilegalni partijski sestanki in konference, kajti partijska organizacija je bila tedaj močna, saj so bili v njej vključeni tudi delavci iz Zabukovice. Znani so ti prvi komunisti: Albin Vipotnik s sestrami Anico in Marijo, Pongrac Raček, Jože Letonja, Julka Cilenšek in Silva, Franc Lapajne, Jože Strnad, Vili Reberšak in drugi. Leta 1939 se formira prva organizacija SKOJ-a v Migojnicah, ki je štela 10 članov. To so bili predvsem sinovi in hčere rudarjev. Po liniji žena je bila najbolj agilna Julka Cilenšek, z njo pa so sodelovale še Marija Gote, Marija Tišec, Medi Grmadnik in Marija Krajež.

Preko političnih predavanj in kulturno-prosvetnega dela se je idejni nivo delavstva dvignil iz leta v leto, saj tedaj zasledimo niz delavskih sekcij v okviru »Vzajemnosti«: dramatično, pevske zbornice (moške, mešane in ženske), mladinski pevski zbor in tamburaše, orkester »Zarja«. Neumorni voditelji tega kulturnega dela so bili: Rado Rotar, Peter Šprajc, Albin Vipotnik in drugi.

Skojevska organizacija se v naslednjem letu skoraj podvoji. Sprajcev hrib je postal pribežališče mlade delavske generacije. Številne konference in sestanki so v ilegali kovali nove komuniste. V krogu skojevcev iz Liboj in Zabukovice se prične zbirati tudi vsa ostala napredna kmečka in delavska mladina. Pod pretvezo igranja odbojke, nogometa in smučanja prirejajo predavanja in leta 1940 je Sprajcev hrib in Bukovica zbirališče mladine, tudi od 40—60 se jih zbere vsako nedeljo popoldne iz vseh okoliških vasi. Poudariti je izredno močno povezavo s Partijo in Skojem med Velenjem, Celjem, Mariborom in Preboldom.

Ogromno dela je bilo v tem času opravljenega. Ne da se vse sedaj opisati, toda dejstvo je, da je bil proletarijat Liboj in Zabukovice in del kmečkih množic ob organiziranem in aktivnem delu Partije in Skoja dobro poučen o sovražni de-

javnosti korumpiranih vladodržcev, o pripravah fašizma in da leta 1941 ob razsultu stare Jugoslavije ti ljudje niso bili prav nič razočarani, pač pa pripravljeni na jutrišnji, še težji dan, t. j. borbo proti nemškemu okupatorju in domačim izdajalcem.

Takoj po kapitulaciji stare Jugoslavije prevzame iniciativo zopet Partija. Prične se intenzivno delo med ljudstvom s pripravami na oboroženo vstajo in organizacijo OF. Napad na Sovjetsko zvezo je še posebej priprave in meseca julija pride do oborožene vstaje tako rekoč širom po naši domovini.

26. julija 1941 ustanovijo prvo Savinjsko četo, ki so jo tvorili komunisti in skojevci. Komandir te čete postane Jože Letonja, električar v rudniku Zabukovici. Prvo svoje zatočišče najde na Dobrovljah v bližini kmeta Juga. S tem se prične novo obdobje za libojško-zabukovski revir. Četa prične kmalu z akcijami: 5. avgusta požgejo kozolce in marofe, ki so bili polni žita; kmete so pregnali švabi, žito pa so hoteli poslati svoji armadi. Zagorelo je od Smartna ob Paki do Levca. Okrog 20 borcev Savinjske čete se združi sredi avgusta z revirsko-trboveljsko četo in 24. avgusta sledi oborožen napad na Verksuc komando rudnika Zabukovica. Tu pade zagrižen Pobec, zaplenjena je prva švabska puška. Čeprav akcija ni uspela, kot je bilo zamišljeno, so zagrmele partizanske puške v osrčju III. rajha. V ljudeh se še bolj dvigne domovinska zavest in morala, švabi pa so vedeli, da v bodoče ne bodo nikjer varni. V tem času likvidirajo tudi prve izdajalce. Sledi še več manjših

akcij na področju Savinjske doline. Septembra pride med borce NOV komandant — Franc Rozman-Stane — španski revolucionar z nalogo, formirati I. štajerski bataljon. 20. septembra dobi Savinjska četa prvi udarec. V paških vrhovih je v borbi z Nemci padel skojevac Nadi Raček, v začetku oktobra pa zaradi izdajstva padejo politični aktivisti Franc Lapajne, Pečnik in Slavko Slander, še pred tem pa je bila ustreljena kot prva slovenska talka Ivanka Uranjekova, ki je bila kot borka zajeta s skupino prvih breziških partizanov v krških gozdovih.

4. oktobra sledi marš Savinjske in Revirske čete preko Dobrovelj in Mozirskih planin proti Sošanju. Tu so se v noči od 5. na 6. oktober sestali z borci Pohorske čete in tako tega dne ustanovijo pod vodstvom Staneta Rozmana I. štajerski bataljon, ki je štel 65 borcev. 7. oktobra sledi napad na mesto Sošanj, v katerem naj bi likvidirali kulturbundovce. Akcija je delno uspela, padele dva kulturbundovca, uničijo Vošnjakovo žago, kjer so delali barake za nemška taborišča in izpraznejo švabske trgovine.

Bataljon se vrne na Dobrovlje. Sledi napad na trgovino v Mozirju, od koder odnesejo 72 parov čevljev in nekaj bal usnja. Okrog 16. oktobra zapade prvi sneg, toda kljub temu sledi znamenita akcija bataljona 25. oktobra zvečer na graščino Čmak v Gomilskem. Akcija uspe stoo odstotno. Ujamejo veleposestnika Čmaka in ženo ter šturmfirerja Bobeka, uničijo žago in zažgejo gospodarsko poslopje.

Dalje prihodnjič

OBVESTILO BRALCEM CELJSKEGA TEDNIKA

Ker smo se preselili v nove prostore v Gledališko ulico 2 (nova stavba kjer so ostale družbeno politične organizacije) vhod iz Linhartove ulice, smo spremenili telefonske številke:

Uprava — informacije naročniška in oglasna služba: 21-28, interno 005.

Uredništvo: 23-69.

Obenem obveščamo, da s sprejemanjem oglasov zaključimo vsako sredo ob 11. uri.

Uprava Celjskega tednika

Zakrinkana vojna

VOHUNSKE ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(30)

Po nekaj urah spanja se je podpolkovnik vrnil v domovinsko šolo kraljice Viktorije in takoj naročil, da mu pripeljejo Dronkersa. Ko je prišel, je podpolkovnik prvič opazil, kako se je v teh trinajstih dnevih postaral in zgrbil. Malomarno se je zvalil v naslonjač in se brezizrazno zagledal v podpolkovnika. Očitno je bilo, da so obema ti vsakdanji sestanki in zasliševanja že presedali, le da v tem hipu Dronkers še ni vedel, kaj je ugotovil podpolkovnik.

Oreste Pinto je izvlekel iz žepa listič, ki sta bila na njem zapisana oba naslova, ga razgrnil in položil s hrbtno stranjo navzgor na mizo: »Dronkers,« ga je ogovoril, »že stotič vas vprašujem, ali priznate, da ste vohun?«

Dronkers je odgovoril kakor navit avtomat: »Povedal sem vam že resnico, gospod.«

Tedaj je podpolkovnik obrnil listič na mizo, da je mogel Dronkers videti, kaj piše na njem. V popolni tišini, ki je zdaj nastopila, je podpolkovnik šepetaje dejal: »Dronkers, rodili ste se kot Holandec, a umrli boste kot izdajalec. Prečitajte ti dve vrstici! No, ali zdaj priznate, da ste vohun?«

To je bil konec zgodbe. Dronkers je doumel, da je igra izgubljena, njegov trdovratni zunanji videz je odpadel, klonil je in priznal. Bil je zares vohun in postal ga je Herr Strauch, ki je bil eden izmed stebrov nemške vohunske službe ter je često prihajal v kavarno Atlanta v Rotterdamu. Kar zadeva Hansa, je seveda povsem jasno, da je bil v zvezi z Nemci, a oba ostala potnika sta resnična begunca, ki so ju vzeli s

seboj, da bi bila Dronkersova zgodba bolj verodostojna.

Kmalu zatem je poseben stenograf zapisoval Dronkersovo izpoved. Samo nekajkrat je moral podpolkovnik zastaviti vmesna vprašanja, da je Dronkers izpovedal vse, pa tudi najbolj nevšečne podrobnosti. Takoj zatem so stenogram pretpikali in Dronkers ga je podpisal. S tem je bila za podpolkovnika zadeva zaključena in nič več ga ni zanimalo, kaj in kako bo z Dronkersom. Toda iz človeškega nagiba ga je še vedno zanimalo, kaj je pravzaprav napotilo tega majhnega vsakdanjega uradnika, da se je lotil vohunske dejavnosti.

Dronkers je povedal, da se je sicer zares ukvarjal s črnoborzijskim, a še zdaleka ne tako uspešno, kakor je bil sprva trdil. Slednjič je zabredel v popolno bedo in ni več videl izhoda. Sam bi bil še nekako prenašal strahote, a nikakor ni mogel videti svoje žene, kako je trpela v pomanjkanju. Druga izhoda ni videl in zato se je prostovoljno prijavil Nemcem ter se ponudil za vohunsko službo. Nemci so ponudbo sprejeli in mu obljubili, da bodo za obdobje treh mesecev poskrbeli za ženo in ji pošiljali mesečno po 15 funt sterlingov, njemu pa so obljubili, da mu bodo preskrbeli zaposlitev za 200 funt sterlingov mesečno, če se bo vrnil. Vendar so vrnitev prepustili povsem njegovi lastni iznajdljivosti.

To so bili vsekakor čudoviti pogoji, toda samo za Nemce. Za ubogih 45 funt sterlingov, ki jih je prejela njegova žena — ali pa tudi ne — je postal vohun in je žrtvoval svoje življenje,

medtem ko ni mogel upati, da bo ženi s tem kaj pomagano. Njegovo zadevo je obravnavalo Glavno kazensko sodišče v Londonu 13., 16. in 17. decembra. Obsodilo so ga na smrt z obešenjem. Dronkers je vložil pritožbo, ki pa jo je vrhovni sodnik Velike Britanije dokončno zavrnil. Na Silvestrovo leta 1942 so Dronkersa obesili v zaporu Wandsworth.

NIKOLI NE KLONI

Zatem ko so se zavezniške sile izkrcale v Normandiji, je dobil podpolkovnik Oreste Pinto nalogo, da se preseli na Kontinent. Imenovali so ga za vodjo nizozemske protiobeševalne misije pri Vrhovnem štabu zavezniških invazijskih sil in pod njegovo poveljstvo je sodilo šest protiobeševalnih častnikov. Njegova naloga je bila, da očisti ozemlje sovražnikovih agentov in da čuva pota v zaledju zavezniških armad, ki so se z mostobranom v Normandiji in Belgiji proti Holandiji.

Delo za podpolkovnika, ki se je bližal svojemu petinpetdesetemu rojstnemu dnevu, ni bilo lahko. Vožnje s terenskim avtomobilom po cestah, ki so bile razrite z granatami, zasila ležišča v kolibah in na slami, neredna prehrana in še vrsta drugih nevšečnosti, ki jih poprej v Londonu ni čutil, so občutno vplivale na njegovo zdravje. Dela je bilo ogromno in slednjič je imel še smolo, ker so mu njegove sodelavce zlagoma odvezemali in pošiljali na druga delovna področja. Kmalu zatem, ko se je Vrhovni štab preselil v Bruxelles, podpolkovnikov štab pa v Eindhoven, majhno mesto v južni Holandiji, je bilo z njim skoraj pri kraju.

Shušal je za polnih trinajst kilogramov, kar je bilo zanj, ki ni nikoli slovel zaradi odvečne zamaščenosti, razmeroma veliko. Zmanjkalo mu je teka, trpel je duševno in fizično, dokler ni 22. decembra 1944 popolnoma klonil. Pa še tedaj se ne bi bil odločil, če ga ne bi neki častnik enostavno pobral in odpeljal v centralo v Bruxelles k zdravniku.

OGLAŠUJTE V
CELJSKI
TEDNIK!

NAJLEPŠE

DARILO ZA

VAŠE ZNANCE,

SORODNIKE IN

PRIJATELJE

V TUJINI JE

CELJSKI
TEDNIK

Pariz II. - mesto 21. stoletja

(Od našega priložnostnega dopisnika P. A. H. Kandorferja).

Pariz. Pariz prihodnosti naj ne bi ležal več ob Seini, temveč 22 km vstran od te, tako opevane reke. Pred kulisami Versaillesa, neposredno ob Route National 184, se naj bi uresničil sen boga sonca. Že Ludvik XIV. je hotel priljubljeno mesto svojega ljudstva preseliti na deželo in sedaj tri stoletja po njegovi smrti, se naj bi vse to uresničilo. Tam, sredi zelenja bivših kraljev, kjer ležita vasi Le Notre in Le Chesnay, bo zraslo iz zemlje novo mesto z imenom Pariz II.

Toda preden so začeli z gradnjo tega orjaškega objekta, je sto strokovnjakov naredilo popoln načrt bodočega mesta. Ležalo bo na površini 400 hektarjev, preden pa so lahko

začeli z gradnjo, so morali premakniti velike mase zemlje. Vso gradnjo kontrolirajo posebni elektronski možgani, ki imajo tudi nalogo, da izračunajo, koliko lesa in drugega materiala bodo potrebovali za 340.000 kvadratnih metrov lesenih sten, 312 dvigal in 21.600 marmornatih stopnic.

Francoska revija »Match« piše, da

ROSANNA SCHIAFFINO, KI JE SICER ZASLOVELA ZARADI SVOJE TELESNE OCARLJIVOSTI, SE SE VEDNO TRUDI, DA BI Z RAZNIMI OBLACILNIMI POMANJKLJIVOSTMI PRITEGNILA MOSKI SVET. TAKOLE OPRAVLJENA SE KAZE V SVOJEM ZADNJEM FILMU »CAROVNICA V LJUBEZENSKIH ZADEVAH«, KJER UVELJAVLJA SVOJEVRSTNE KOPALNE PLASCE. NJEN SOIGRALEC JE RICHARD JOHNSON, KI SE JE NEDAVNO LOCIL OD KIM NOVAK. GA BO MORDA KOPALNI PLASC ZAPELJAL?

IZ FRANCOSKEGA HUMORJA

Francoski kuhar je prišel na obisk v London, pa ni bil nič kaj zadovoljen z angleško hrano: »Toliko ver, pa samo ena vrsta omake. Mi imamo samo eno vero, zato pa na stotine raznih omak.«

Starejša francoska gospa je zbolela in ni mogla k maši. Zato je poslala v cerkev svojega moža. Ko se je vrnil, ga je vprašala, o čem je duhovnik pridigal. Mož ji je odgovoril, da o grehu.

— In kaj je povedal?
— Bil je proti!

Ne preveč mlada, pa vendar lepa ženska vstopi v tramvaj. Ko je prešla že polovico vozila, je vstal nek petdesetletnik in ji ponudil prostor.

— Zelo ste prijazni, toda raje stojim.
— Toda ... je znova začel možki.
— Ni vam treba vstati, hočem stati.
— Toda ... hočete ... hotel sem ... je poskušal reči možki.
— Najlejša hvala, toda prav rada stojim, veste ves dan presedim v službi.
— Razumljivo, reče možki, — toda želel bi ...

Ženska mu položi roko na ramo in ga potisne nazaj na sedež.

— Zelo ste ljubeznivi, vendar kot sem rekla: prav prijetno mi je stati.

— Seveda, razumem vas, pride končno možki do besede, — toda že na prejšnji postaji sem hotel izstopiti.

Svojevrsna reklama

Pred nedavnim je tovarna nogavic na Polzeli poskrbela za svojevrsno reklamo. Na važnejša križišča v bližini Polzele, na železniško postajo in na odseku ceste v tovarno so postavili reklamne table. Te so zelo lepo narejene, tako da niso vsiljive, pa vendar prijetno vpadajo v oči. Takšna reklama je gotovo zelo uspešna, saj po naših cestah ne vozi samo veliko domačinov, ampak tudi vedno več gostov iz tujine.

Zgledu tovarne nogavic je takoj sledila tovarna pohištva Garant, ki je prav tako postavila reklamno tablo na odseku ceste v tovarno.

Helena Rubinstein, ki je zaslovela zaradi svojih lepoticilnih salonov, ni dočakala slave, da bi jo upodobil sloviti Picasso. Slikar je občudoval prizadevno in podjetno žensko, ker je skrbela po vsem svetu za lepoto ženskega spola, ki ga je slikar oboževal. Po svoje se ji je hotel oddolžiti, a prehitela ga je smrt — neutrudljive Helene.

bo postal Pariz II »karakteristikum Pariza«, mesta, ki balansira med šegami edinstvenega pariškega življenja na svetu in med »Way of Life«. Stanovalcem petih »Arrondissements« ne sme ničesar manjkati, kar jim nudi seinska metropola, poleg tega pa morajo imeti občutek, da so nekje na dopustu. Skozi okna naj gledajo z rožami obrobene poti in ceste, 20.000 dreves, ki rastejo okoli Pariza II., plavalni bazen ... Njihov »Bois de Boulogne« je Versailleski park, najlepša vrtna arhitektura Francije. V vsakem od petih »Arrondissements« bodo urejene trgovine in zabavni lokali. Atrakcija posebej je ultramoderno trgovsko središče s 160 trgovinami, ki se bo imenovalo po znani »Champs Elysees« in bo po vseh cestah opremljeno s klimatičnimi napravami. Poleg tega je vse urejeno tudi za promet in s parkirnimi prostori ne bo problema, saj bo samo v trgovskem središču prostora za 2.700 avtomobilov.

Mojstri tega projekta so napravili že tudi »generalno« za to mesto. Pod vodstvom petintridesetletnega Clode Malick so zgradili »Elysee II«, ki je postal center zahodnega Pariza. Semkaj prihajajo vsi, ki si žele svežega zraka, lahko pa tudi tukaj kupujejo in iščejo med rožami in drevesi razvedrilo in počitek. Tudi zvečer je »Elysee II« priljubljeno središče. V barih, kjer so doma vse pariške zvezde (tudi B. B.), je danes takšno vzdušje, kakršno vsakdo čuti v metropoli ob Seini.

MISLI

Na poti k uspehu je, kdor šteje neuspeh za majhen ovinek na poti. (W. G. M.)

Dediščina, ki jo bomo zapustili svojim potomcem, jih bo verjetno odvadila neke slabosti: čaščenja prednikov. (W. S. J.)

Dolgočasnej govori običajno v prvi osebi, gobeždač v tretji, pravi zabavnej v drugi. (B. G.)

S »TOPLESSOM« NI USPEL, ZATO PA MU NI ZMANJKALO NOVVIH ZAMISLI. AMERISKI MODNI KREATOR RUDI GERNREICH JE SESTAVIL KOMPLET VEČERNE OBLEKE, KI SE LAHKO UVELJAVI TUDI ZA KAJ DRUGEGA, ČE BI POSTALO PREVEČ VROČE. OB PRIKAZU MODNE NOVITETE SE JE MANEKENKA V SLOGU »STRIP-TEASA« SLEKLA SAMO TOLIKO, KOLIKOR VIDIMO NA SLIKAH, A SICER ... PRAVIJO, DA JE TUDI GERNREICH POSTAL ZMEREN!

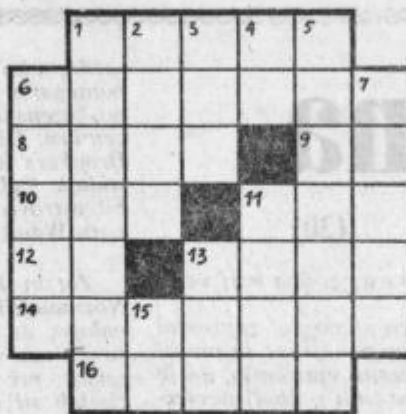

HEFNERJEVI »ZAJCKI« OSVAJAJO EVROPO! PRED NEDAVNIM JE LASTNIK KLUBOV IN REVIJ »PLAYBOY« HUGH HEFNER PRIPELJAL SVOJE ZAJCKE V LONDON, KJER BODO DELALI V ANGLESKEM PLAYBOY KLEBU. NA SLIKI PA VIDIMO »SREČNEŽA« MED SVOJIMI »ZAJCKI« NA TURNEJI PO ŠVEDSKI, KAJTI STOCKHOLM JE ENO IZMED PRIHODNIH MEST, KJE RNAMERAVA UREDITI PLAYBOY KLUB. ZATEM PA SO V NAČRTU PARIZ, RIM, KOPENHAGEN IN SE DRUGOD. LOVCI POZOR! DEKLETA — »ZAJCKI« — SO ZAVAROVANI Z OSEBNIMI DETEKTIVI, DA BI KDO NE UKRADEL PRIKUPNIH NATAKARIC IZ »PLAYBOY KLUBOV«!

V 23. kolu žrebanja srečk Jugoslovanske loterije se je sreča malo ustavila tudi na celjskem področju, natančneje rečeno v Smarju pri Jelšah 26a. Ana Stravs je namreč v tem kolu loterije zadela milijon starih dinarjev.

Mala križanka

VODORAVNO: 1. judovski verski učitelj, 6. drugo ime za mesec september, 8. jarec, 9. osebni zaimek, 10. mesteca v severni Dalmaciji, kjer je bila občasna prestolnica hrvaških vladarjev, 11. švedska letalska družba, 12. tuj dvoglasnik, 13. angleška pokrajina, znana po hmelju, 14. ste pa v Severni Ameriki, 16. romunsko mesto (blizu naše meje).

NAVPIČNO: 1. naziv za obalo, kjer je razvit tujski promet, 2. konec molitve, 3. nekdanji kraljev namestnik na Hrvaškem, 4. štiri z rimskimi številkami, 5. ustanovitelj nove dinastije v Raški (1168—1196), 6. vrh, 7. prometna žila, 11. manjši otok pred Bretonske obalo (anagram besede Ines), 13. življenjska tekočina, 15. glavni števnik.

Elegantni

V OBLEKI

VELEBLAGOVNICE

Pjudski magazin

CELJE

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor. ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na delo«, »Naše delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik« (1950-1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 so ga USTANOVILE občine Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje. TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — Cena: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.00) din, polletna 10 (1.000) din, tujina 40 (4.00). — TEKOCI RACUN: 507-3-227.